1

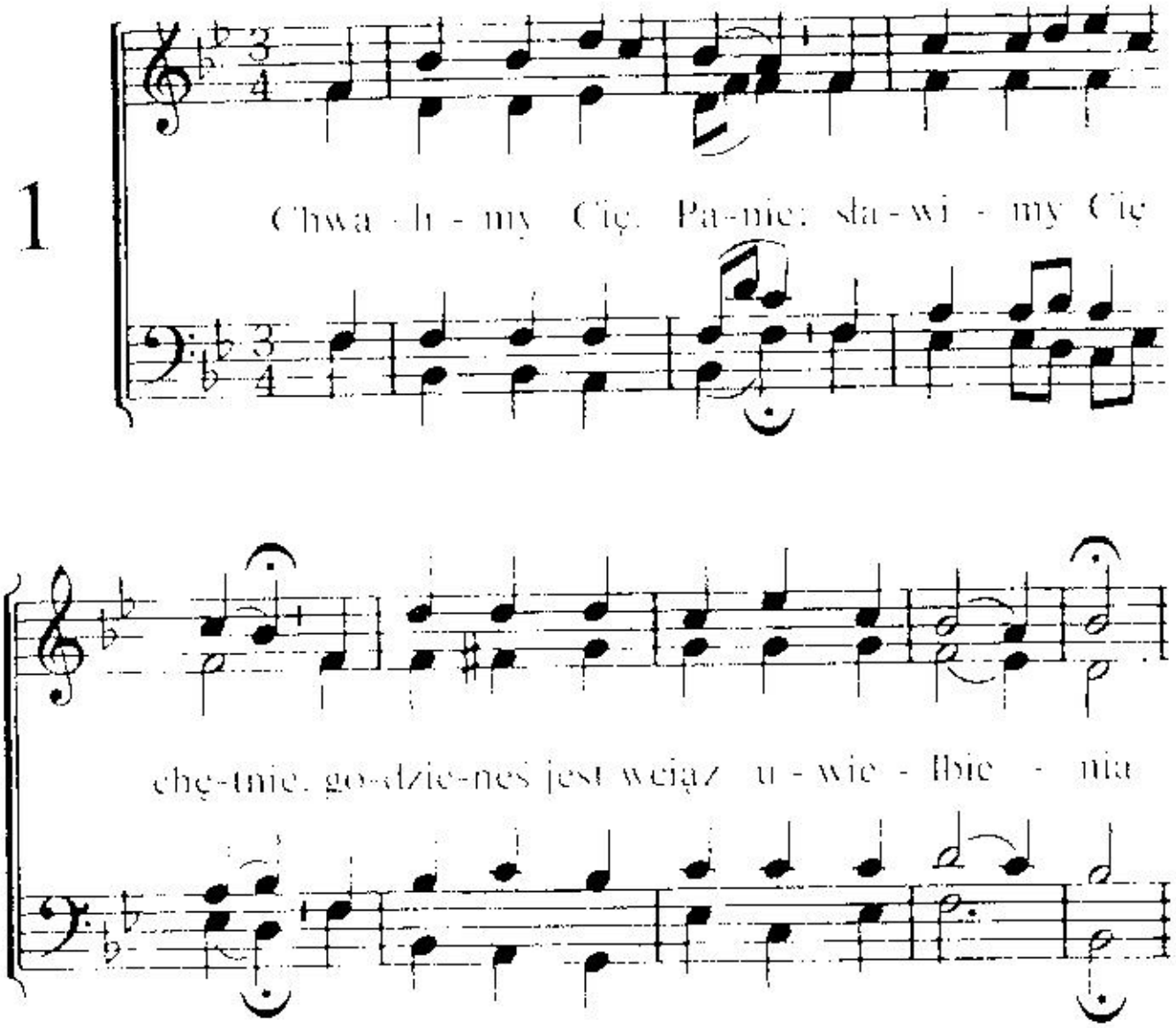

2. Sławimy Twą miłość,
co Ciebie skłoniła,
byś, Panie, za nasze zmarł grzechy.

3. Sławimy moc Twoją:
Spełniłeś Swe dzieło
i siedzisz po prawicy Ojca.

4. Sławimy Twą wierność,
co ciągle jest nowa,
aż nas w Swą wspaniałość wprowadzisz.

2

W świą - ty - ni Two - jej, Pa - nie nasz
Cześć, chwa - łę o - dda - je - my Ci,

Twą mi - łość wy sła wia - my,
w Twym Du - chu u - wie - lbia - my.

Przy - by - łęś tu u - ni - żyć się, wy-

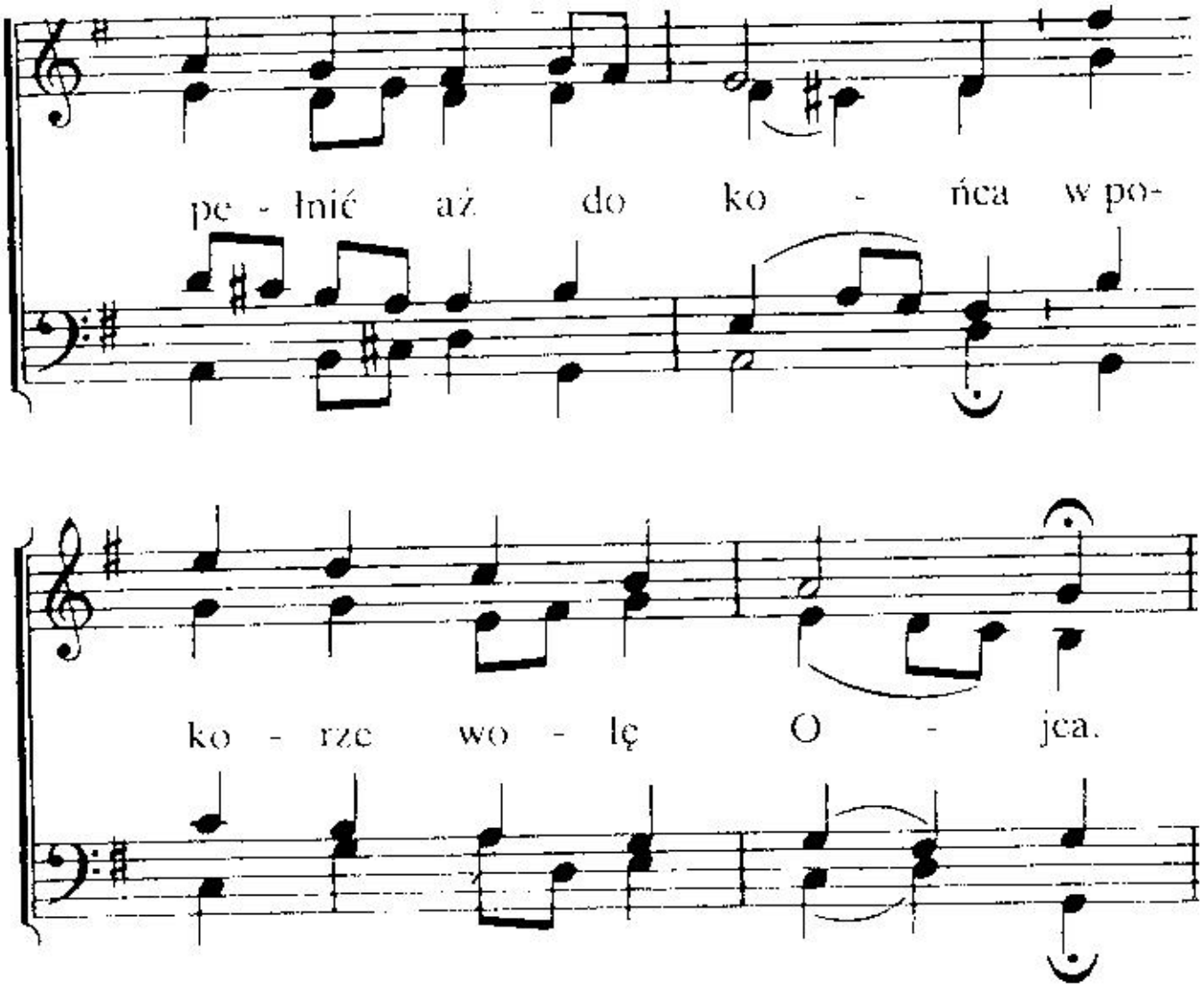

2. O, Zbawco, święte życio swe
w ofierze sam złożyłeś.
Cierpliwie niosłeś grzechy wsze
i boleść sam znosiłeś.
W modlitwie Twej usłyszał Bóg
żarliwe To wołanie:
„Twa wola niech stanie."

3. Baranku, drogie życie Swe
bez zmazy, doskonałe
jak wdzięczną woń na krzyżu tam
dla Ojca Sam oddałeś.
Niech pieśń Ci brzmi
ku wiecznej czci,
żeś przez swe poświęcenie
wyjednał nam zbawienie.

3

Bo - że, Cię bie wy - zna - je - my.

cześć i chwa - łę o - dda - je - my, u - wie-

lbia - my wie - lkość Twą. Po pra - wi - cy.

na Twym tro - nie sie - dzi Syn Twój wy - wy-

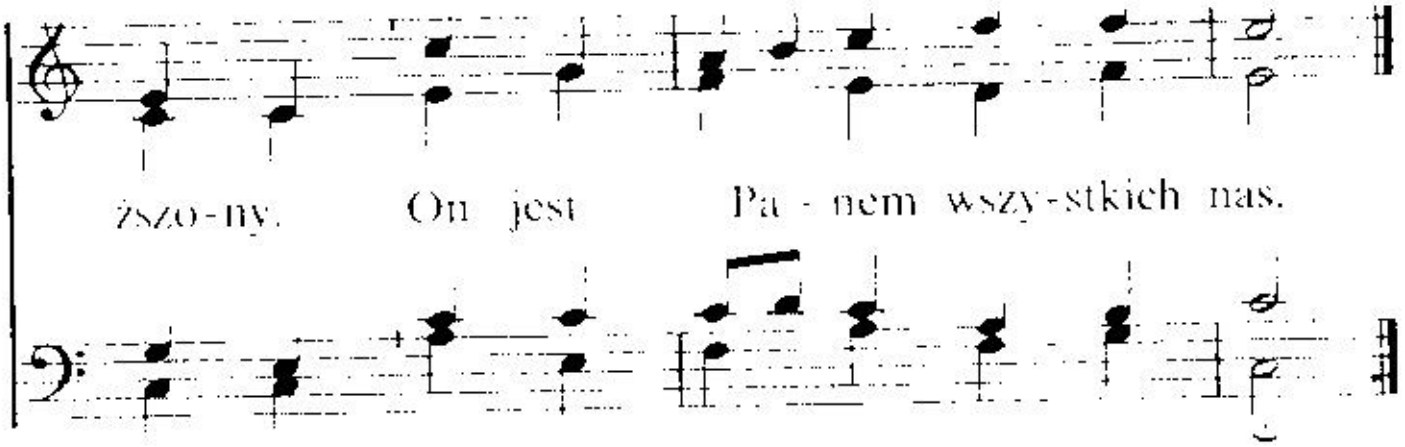

2. Panie, Tyś czcią uwieńczony,
w chwale Ojca wysławiony.
Nam zaś dany Święty Duch.
On prowadzi do wieczności,
do cudownej wspaniałości,
gdzie królujesz, Panie nasz.

3. Tobie Jezu cześć i chwała,
po wsze czasy będzie brzmiała,
nieprzerwanie z naszych serc.
Teraz jeszcze tu w słabości,
lecz niedługo we wieczności
godzien jesteś przyjąć cześć!

4

Ach, któż mo - że chwa - lić

go - dnie, wie - lki Bo - że, tu - taj

Cię? O' do - bro - ci Twej o - dwie - cznej

świa - dczą dzie - ła wszy - stkie Twe. Chwa - ły

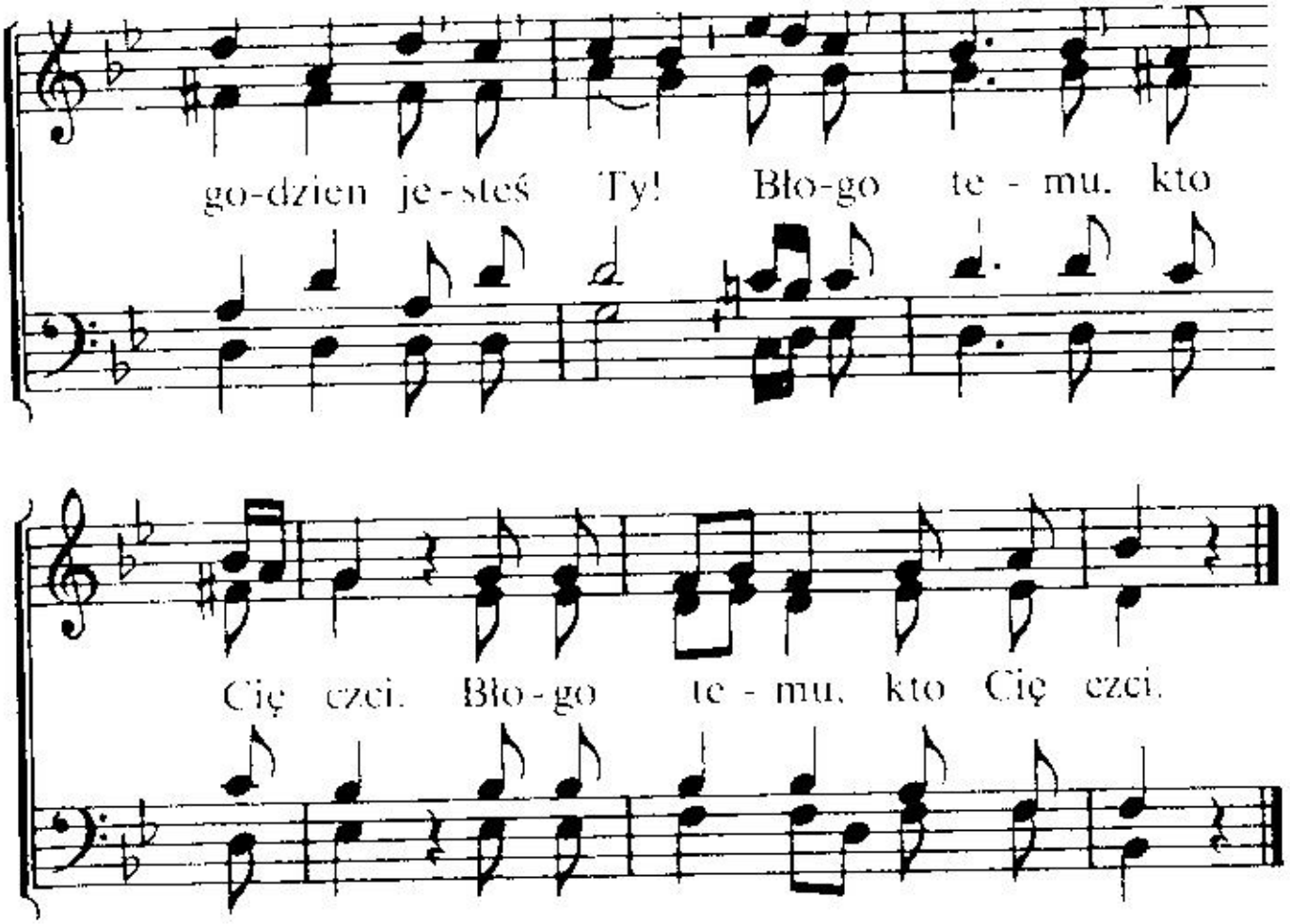

2. Ach, któż zgłębi Twoją miłość
i niezmiernej łaski czyn?
Uwolniłeś nas od winy
za nas zmarł Twój miły Syn.
Chwały godzien . . .

3. Twoją wierność i cierpliwość
któż tu pojmie, Boże nasz?
Choć zapomni matka dziecię,
Ty wciąż Swych w pamięci masz.
Chwały godzien . . .

4. Kto Twą wielkość zbadać może
i dogłębnie poznać Cię,
Kto wie, jakim jesteś, Boże
i kto wniknie w myśli Twe?
Tak, godzieneś chwały Ty!
/: Błogo temu, kto Cię czci! :/

5

Twe - I - mię, Je - zu, nie - zrów -

na - ne po - cie - chy pe - łne jest i

łask, a - nio - ły ko - rmie się skła -

nia - ją Twej chwa - ły po - dzi - wia - jąc

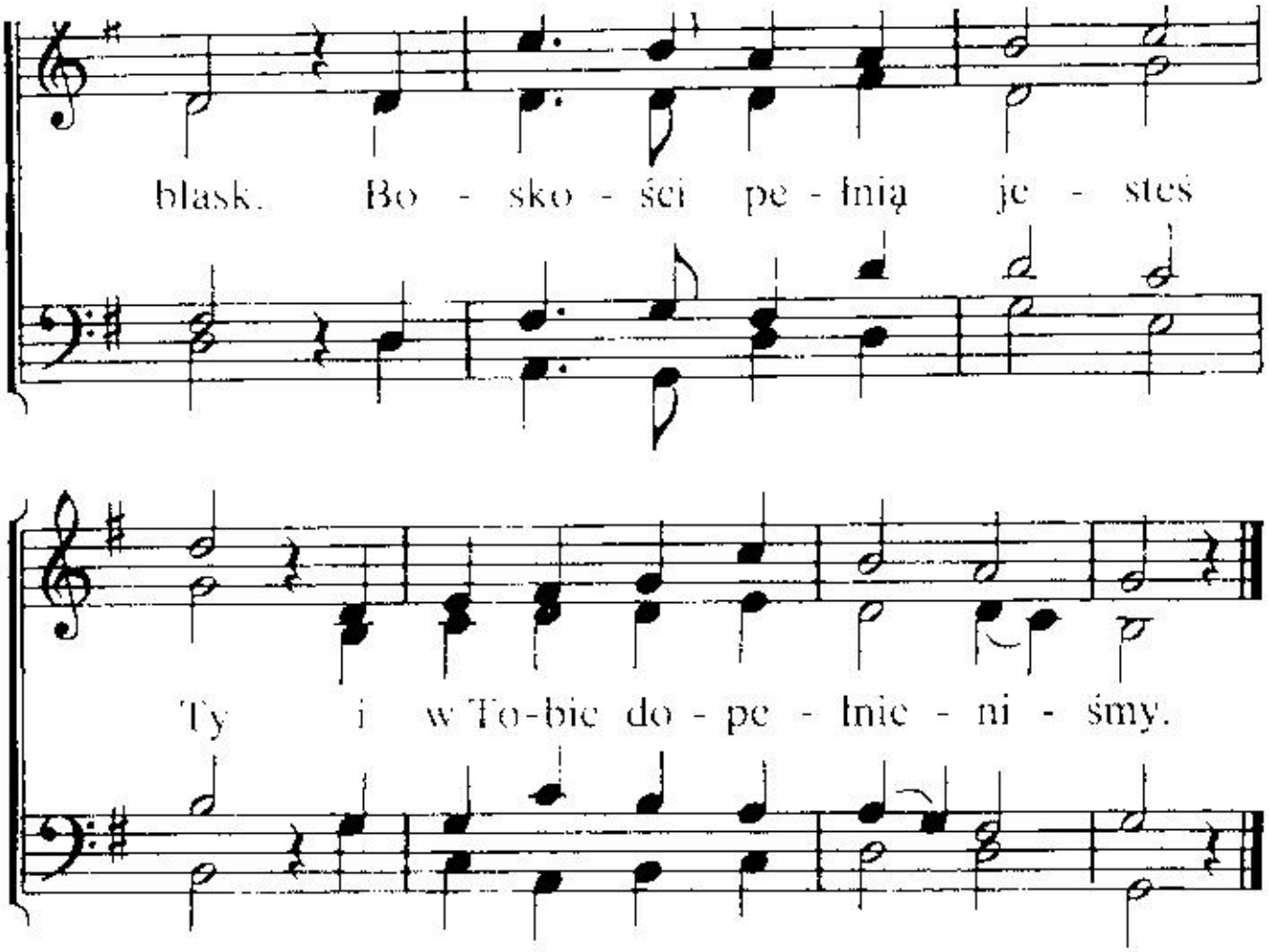

2. Tyś dla nas wszystko: wykupienie,
moc, mądrość, światło, siła wraz;
Tyś jest powodem wszystkich czynów,
co łaska Twoja sprawia w nas.
Co mamy, czym staliśmy się. —
znajduje w Tobie źródło swe.

3. Nieporównana miłość Twoja
tu uzupełnia wszelki brak,
strumieniem : w trosce i niedoli
od Ciebie spływa szczodrze tak.
Gdy nam odmawiasz czegoś Ty,
to w tym ukryty cel Twój tkwi.

4. I choćby wszystko się zmieniło,
świat nie da nam spoczynku, nie!
Tyś tylko pełnią błogosławieństw,
czyż można z czymś porównać Cię?
Bogactwem naszym stałeś się:
Na wieki posiadamy Cię.

6

Sła - wa, chwa - ła, u - wie - lbie - nie,
Two - i tak u - mi - ło - wa - ni

moc, mą - drość, cześć i wy - wy - sze - nie,
za - no - sza dzię - kczy - nie - nie w da - ni,

nasz Po - je - dna - weo. Je - zu, brzmią.
Ba - ra - nku, za o - fia - rę Twą.

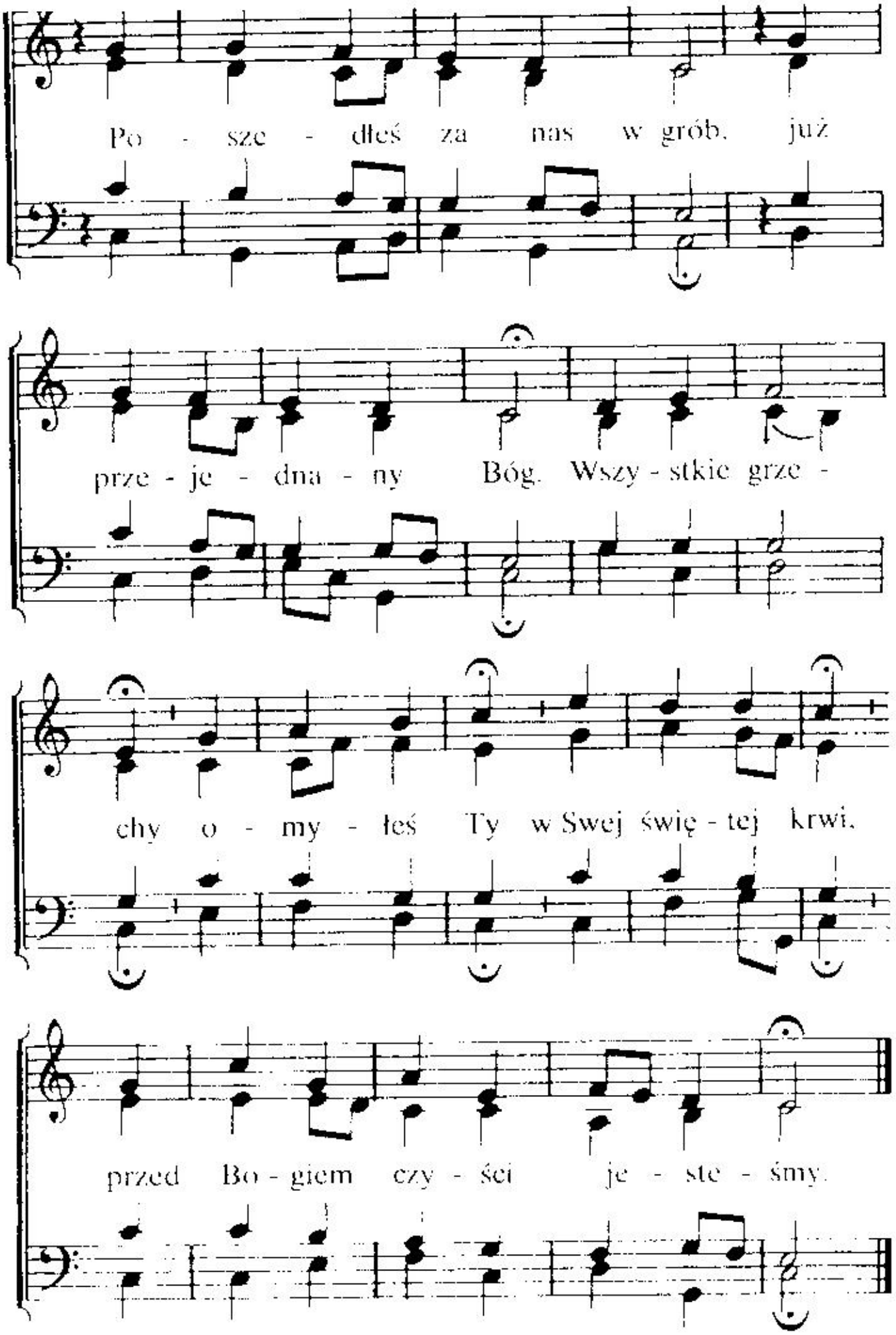
Po - sze - dłeś za nas w grób, już
prze - je - dna - ny Bóg. Wszy - stkie grze -
chy o - my - łeś Ty w Swej świę - tej krwi,
przed Bo - giem czy - ści je - ste - śmy.

7

Ba - ra - nku. Ty nie - wi - nny
u - ma - rłeś za nas wi - nnych.

na krzy - żu za - wie - szo - ny.
ze - lżo - ny i wzga - rdzo - ny.

By - li - smy bez po - cie - chy, po-

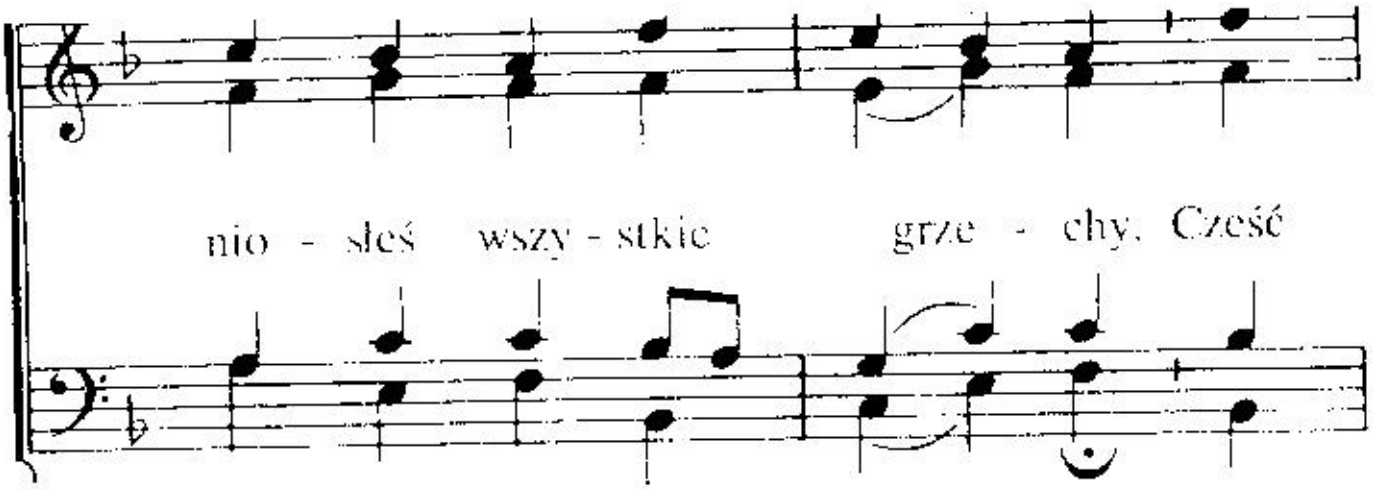

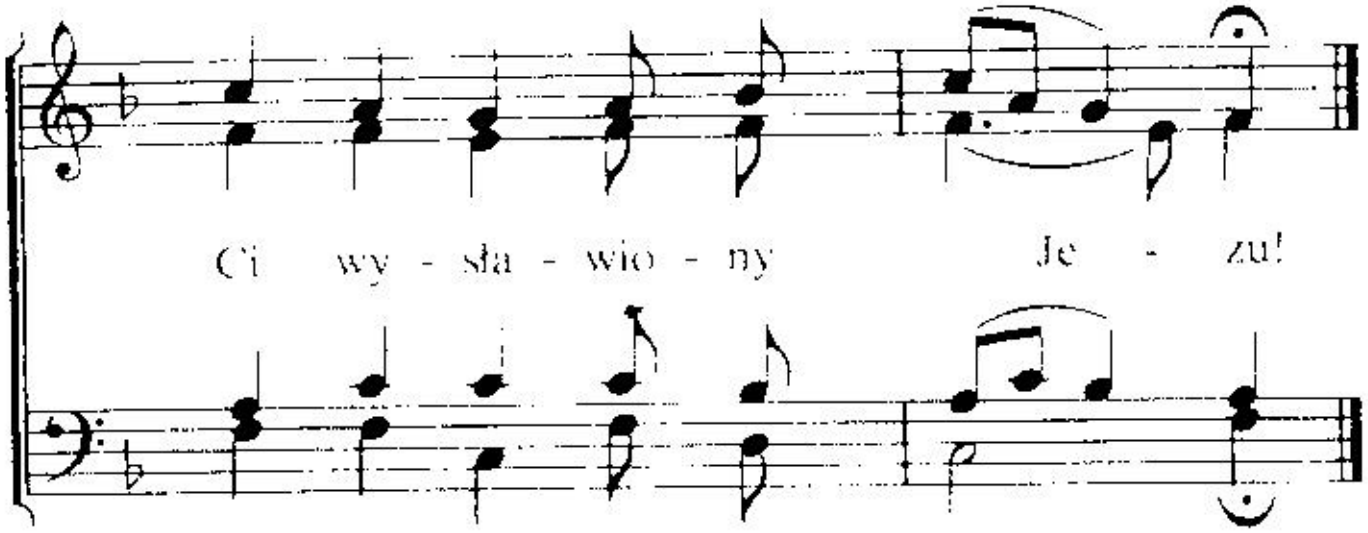

2. Ty za nas tak cierpiałeś,
nas z Bogiem pojednałeś.
Zbawienie wywalczyłeś
i łaską uwieńczyłeś.
Więc wszyscy się cieszymy
z pieśniami radosnymi
przed Tobą, sławiony Jezu!

8

Sło - wo. Tyś jest od wie - czno - ści
Wszy - stko, co jest we wsze - chświe - cie,

świa - tłem i mi - ło - ścią nam. Wszy - stko - jest przez
jest wspa - nia - łym dzie - łem Twym.

rit.

Cię stwo - rzo - ne i dla Cie - bie spra - wio - ne.

2. Ty masz we wszystkim pierwszeństwo,
Tobie stworzenie wszelkie
niesie wciąż błogosławieństwo,
wespół wzdycha, boleje,
Amen, woła lud zbawiony,
przez Twą krew wykupiony.

9

Cie - rnio - wą ko - ro - nę wło - żo - no na

skro-nie Je - zu - sa, na - sze - go Wy - ba - wcy.

2. Był bity, męczony,
od ludzi zelżony,
od Boga swego opuszczony.

3. To jest moja wina,
co Pana skłoniła
zbawienie wykonać z miłości.

4. Swą miłość nam dałeś,
dlatego cierpiałeś,
zbawienie grzesznikom przyniosłeś.

5. Niech brzmi uwielbienie,
Cześć i wywyższenie
niech będzie Ci Panie na wieki.

10

Wy - sła - wiam Cię! Na zie - mię

tu zstą - pi - łeś, szu - ka - łeś mnie, od

śmie - rci mnie zwo - lni - łeś. Więc wi - dzę

ży - cie. wi - dzę. Je - zu, Cię. Wy -

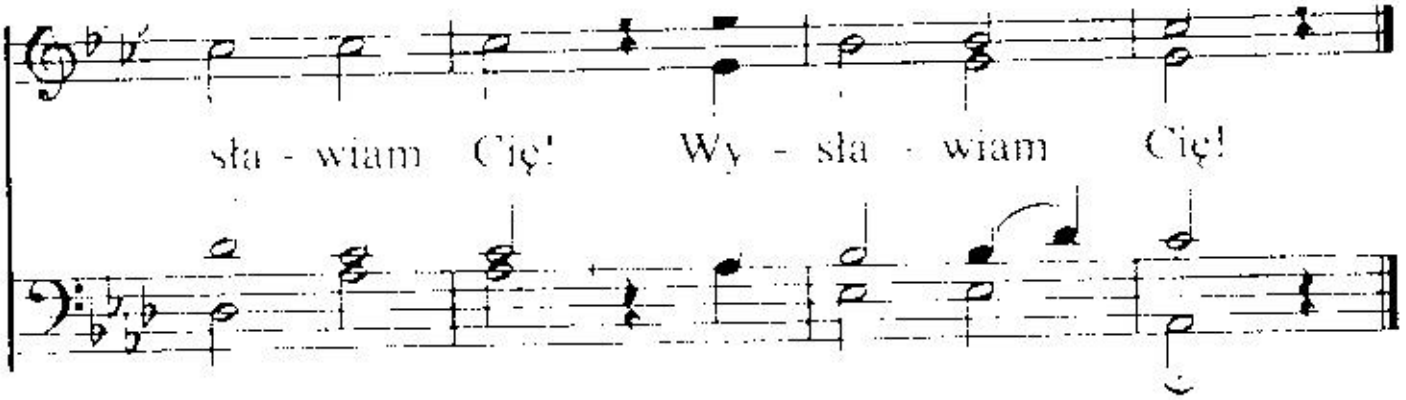

2. Wysławiam Cię! W ofierze się złożyłeś
i życie Swe zgubionym poświęciłeś.
Więc widzę miłość, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

3. Wysławiam Cię! Krew za mnie Swą przelałeś,
na krzyżu grzechy moje wymazałeś.
Mam pojednanie, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

4. Wysławiam Cię! Pokojem obdarzyłeś
w sprawiedliwości sąd mój zakończyłeś.
Więc widzę łaskę, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

6. Wysławiam Cię! Zająłeś miejsce w niebie,
z tęsknotą pragnę widzieć w chwale Ciebie.
Nadzieję widzę, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

5. Wysławiam Cię! Choć jeszcze tu przebywam,
pokoju Twego z Tobą wciąż zażywam.
Mam pokrzepienie, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

7. Wysławiam Cię! Z wszystkimi wraz świętymi
niedługo już zabierzesz mnie z tej ziemi.
Radości błogą, — widzę, Jezu, Cię.
Wysławiam Cię! Wysławiam Cię!

11

O, Je - zu nasz, Ba-
Po - sze - dłeś za nas

ra - nku ony, za grze - chy na-
w śmierć i grób, o - fia - rę Two-

sze by - łeś Ty od zie - mi
ją przy - jął Bóg, boś z gro - bu

po - dwy - ższo - ny! Nie zgu - by
był wzbu - dzo - ny.

nam nie mo - że nieść! O,

Je - zu, dzię - ki Ci i cześć!

2. Twój zebrał się szczęśliwy lud
złączony przy Twym Stole tu
zaproszon z Twej miłości.
Przez kielich ten i chleba znak
Twą, Panie, śmierć głosimy wszak
i łask Twych obfitości.
Sumienia nic nie może gnieść,
o, Jezu, dzięki Ci i cześć!

My, O - jcze, Cię wie - lbi - my

i dzię - ki Ci wzno - si - my. Któ -

ry mi - lu - jesz nas. We wszy-stkich świę-tych

rzę - dzie ta chwa-ła brzmieć już bę - dzie tak

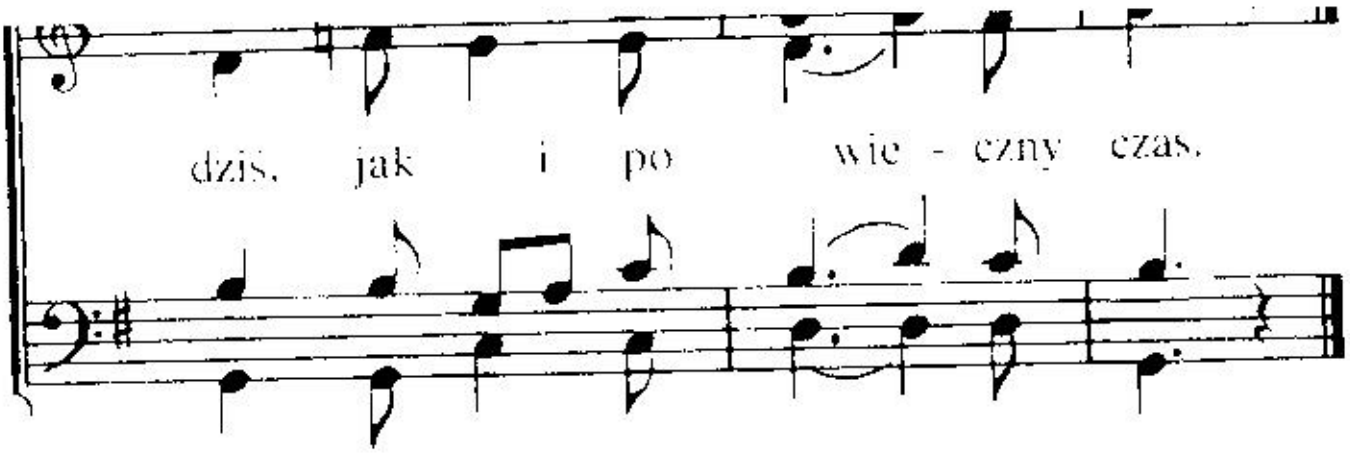

2. Któż serce Twe zrozumie,
kto wznieść Twą miłość umie,
jeśli nie dzieci Twe?
Nie mogą opowiedzieć,
ni o tym szczęściu wiedzieć
aniołów wielkie mnóstwa te.

3. Aniołów hufy w niebie
bez przerwy sławią Ciebie
i usługują Ci.
Lecz nie są dziećmi Twymi
i nie są kupionymi
za cenę Jezusowej krwi.

4. Tyś ludzi z świata wybrał,
za dzieci Swe ich przybrał,
choć w grzechach żyli wprzód.
Wyrwałeś ich z ciemności
ku cudnej Swej światłości
dla czczenia Syna Twego cnót.

5. Cześć oddajemy Tobie,
że nas Ty wzniesiesz Sobie
do wspaniałości Swej.
Jezusa tam ujrzymy
i miłość Twą pojmiemy
w radości wiecznej sławiąc Cię.

13

Za - nie - śmy Bo - gu dzię - kczy - nie - nie, bo wciąż ła - ska - wym jest dla nas.
Ra - du - jmy się, gdyż do - broć Je - go, o - dwie - cznie trwa po wie - czny - czas.

U - sta - mi Cio - se - reem sła - wmy. On bo - wiem Je - den

go - dzien chwał. Niech brzmi hymn chwa-ły ka-żdej

chwi - li, któ - rą w do-bro-ci Swej nam dał.

2. Tyś wielki Boże naszą mocą,
w noc ciemną światłem jesteś Sam,
a przez cudowne dzieło Swoje
zbawienie wieczne dałeś nam.
My bez nadziei i bez Ciebie
uwikłaliśmy w grzechy się,
lecz moc i chytrość wroga zniosłes
i nas wybrałeś sam dla się.

3. Bez przerwy serce oraz język
powinny twój majestat czcić
i sławę Twą wysoko wznosić,
ponad niebiosa wszelkie wzbić.
Oblicze Twe litości pełne
w czas każdy opromienia nas,
i na ramionach mocnych nosisz,
przedwieczny Boże, lud Swój wraz.

14

Pa - nie, tu zstą - pi - łeś po -

je - dnać nas, do O - jca wró - ci - łeś.

tron za - ją - łeś tam. Ku Bo - żej

czci Twą wła - sno - ścią my, wciąż nas

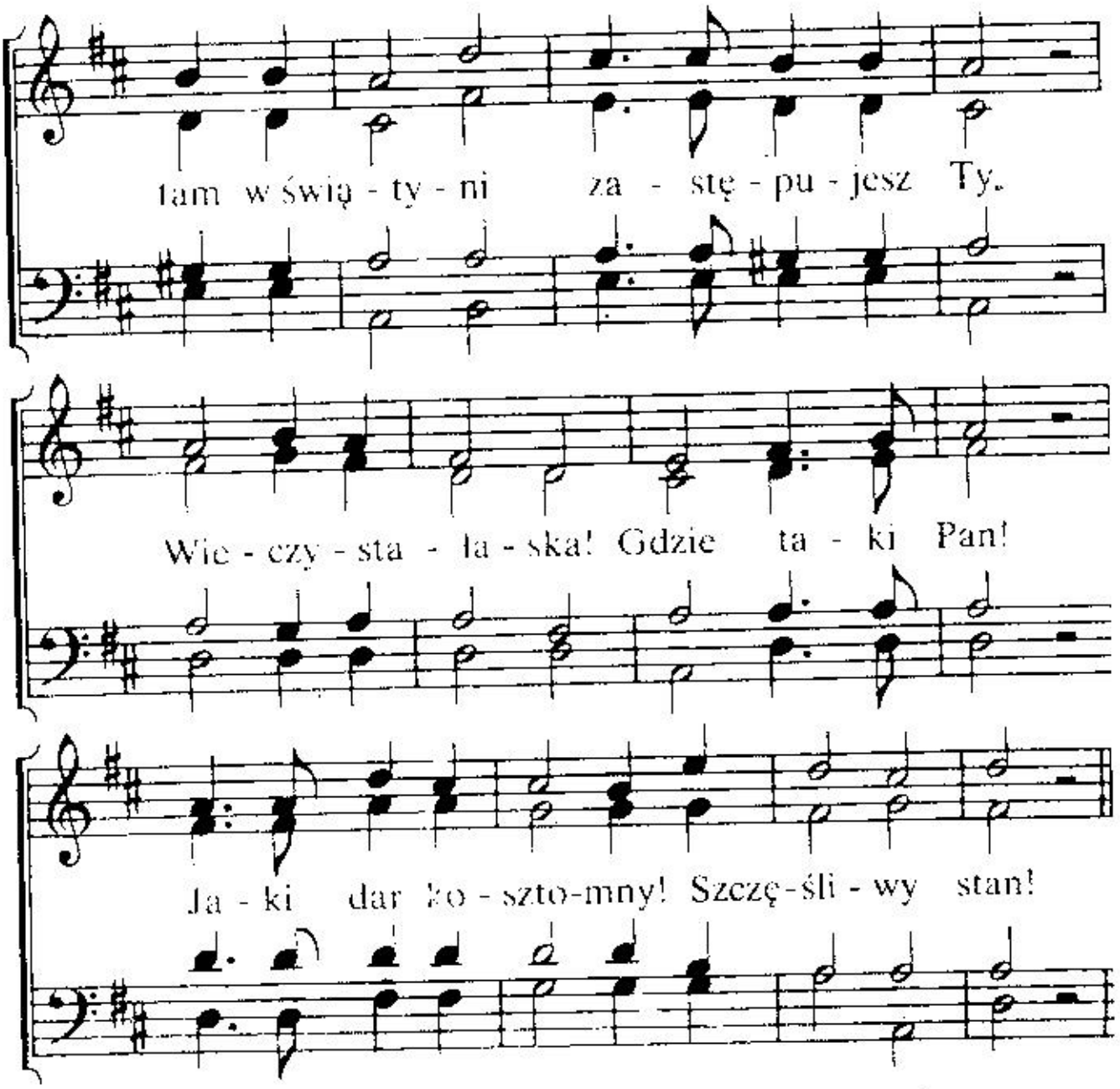

2. Modlitwy przyjmujesz od świętych Swych,
za nich orędujesz, boś Kapłanem ich.
Oblicze Twe również zwraca się
teraz na Twych wszystkich,
którzy sławią Cię.
Twa wierna miłość, ofiara Twa
pokój nam przyniosła w tym świecie zła.

3. O, już powstań z tronu. Wybawco nasz,
własność weź kupioną, co w nagrodę masz.
Ona jest Twa, więc zawezwij ją.
do mieszkania Ojca
wprowadź z Sobą ją.
U Twej prawicy nie spotka nas
smutek ani troska po wieczny czas

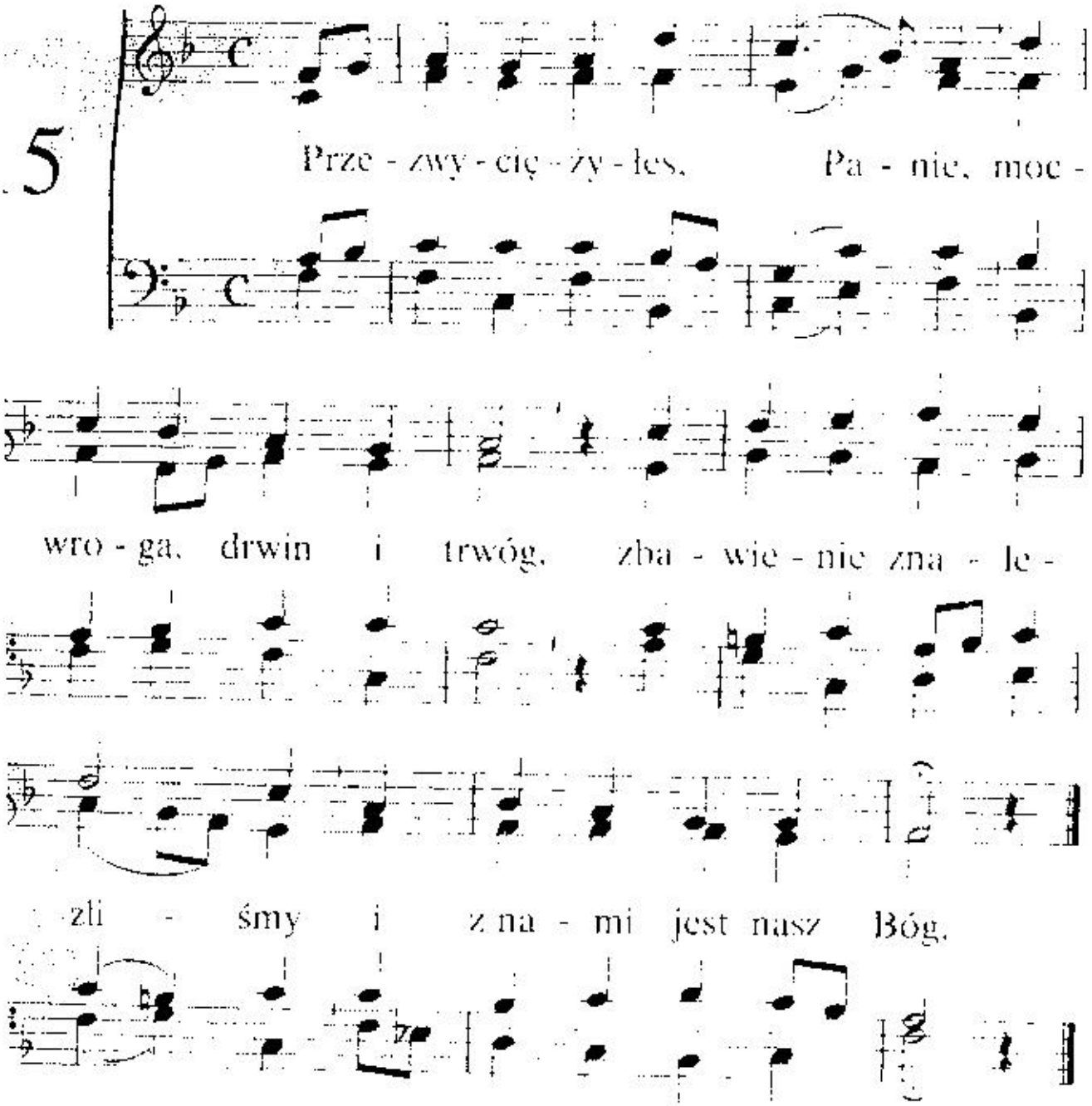

2. Nam pokój wywalczony,
nas nie przeraża śmierć,
bo dla nas tu cierpiałeś,
Zwycięstwa wznosim pieśń!

3. Przykryta nasza wina
złożona jest w Twój grób.
Tym wiara się pociesza,
że nas nie zmoże wróg.

4. Odłączyć nie jest w stanie
od Twej miłości nas
cierpienie, bój ni hańba.
Cześć Ci po wieczny czas!

16

Ja - ka bło - ga woń przy - je - mna
Gdy Ba - ra - nek w Swej mi - ło - ści

wznio-sła się z o - łta - rza wzwyż.
swo - je cia - ło dał na krzyż.

We - dług wo - li -

rit.

O - jca swe - go wie - lkie dzie - ło spe - łnił sam.

2. Przez ofiarę swoją zgładził
nasze winy, złość i grzech.
Na pniu krzyża zawisł Jezus,
Boży sąd za grzesznych nieść,
miłość, łaskę Swą zwiastuje,
by do chwały Swoich wznieść.

3. Świętego, Sprawiedliwego
Boga w pełni uczcił Syn.
Rzekł Mu: „Bądź po mej prawicy"
Siedzi więc na wieki z Nim.
Ojciec dał Mu Jego chwałę,
my cieszymy się już w Nim.

4. Bogu, Ojcu, niesiem chwałę
za cudowną radę tę.
I Jezusa uwielbiamy
za największą miłość Swą.
Chwała, cześć i dzięki Temu
który wyniósł Cię na tron.

17

Pa - nie, Cie - bie o - ta - cza - my,
Ży - cie wie - czne i zba - wie - nie.

Twą śmierć ko - szto - wną o - gła - sza - my,
od wie - cznej śmie - rci u - wo - lnie - nie,

zwia - stu - je Two - ją mi - łość nam,
prze - nio - słeś w świa - tłość wie - czną nas.

Ty da - łeś za nas tu krew

Swą na krzy - ża pniu. Wie - rny Zba-

wco dzię - ku - jem Ci, niech z se - rca brzmi

na wie - ki wie - czne chwa - ła Ci!

Bo - że. Któ - ryś jest mi -
bo to zy - skiem i ra -

ło - ścia. wzwyż do Cie - bie pie - śni mkną,
do - ścią jest o - pie - wać do - broć Twą.

Z ła - ski Swej Tyś nam o - two - rzył

dro - gę do nie - bie - skich chwał.

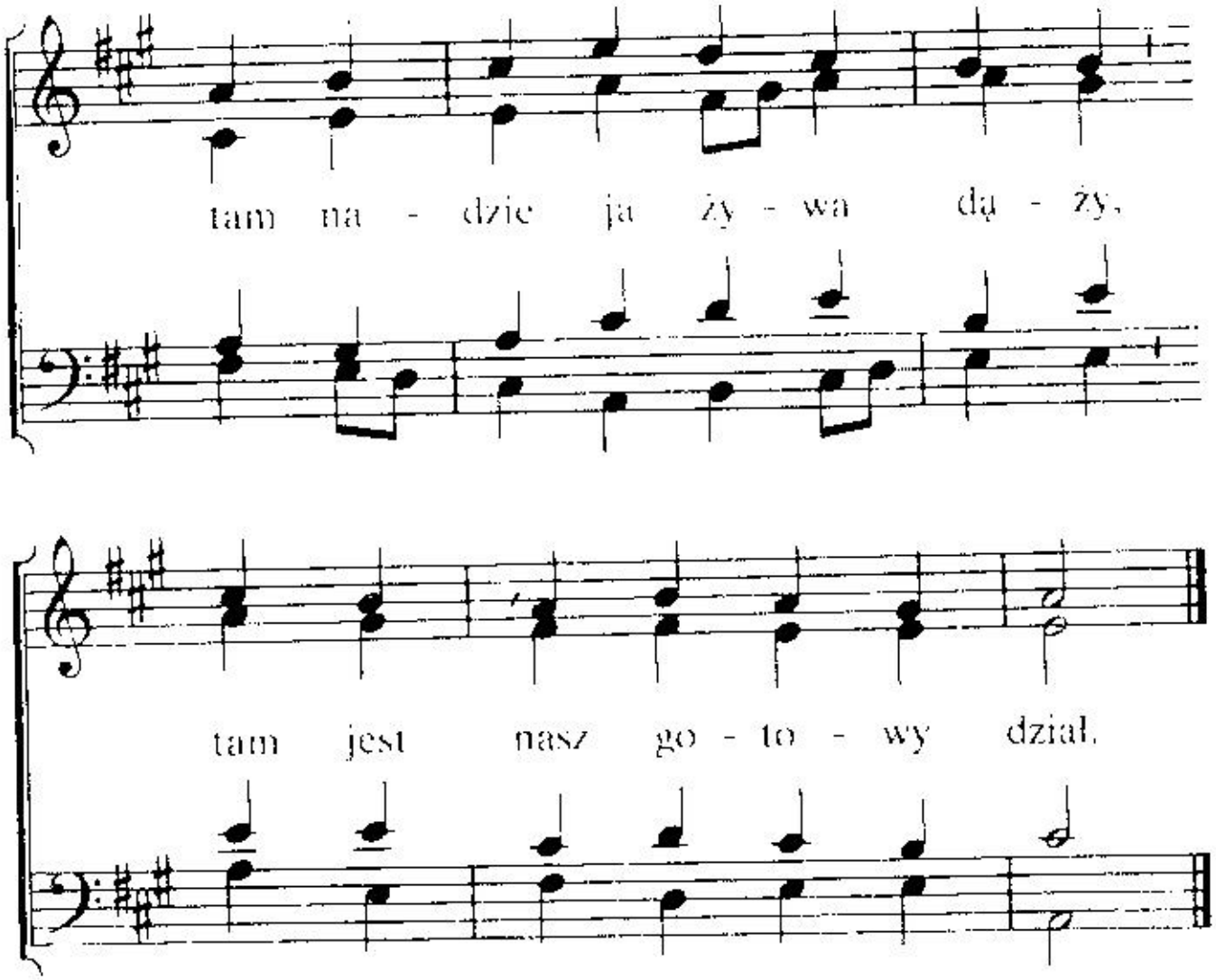

2. Mocy i miłości Boże,
cześć i chwałę niesiem Ci.
Kto Twą sławę głosić może?
Kto jest hojny jako Ty!
Miłość, dobroć, moc i łaska
dla nas połączyły się,
by kierować, błogosławić,
aż jutrzenka zjawi się.

3. Wszelkie Swoje wspaniałości
dałeś nam z Jezusem wraz,
wnet do wiecznej On radości
przemienionych wzniesie nas.
Tam, gdy serca pałać będą,
widząc Jego piękność cną,
całkiem już poznamy miłość,
dobroć, moc i łaskę Twą.

19

Na Ba - ra - nku du - sze

na - sze spo - czy - wa - ją wiel - biąc Go.

Gdyż On wszy - stkie na - sze grze - chy

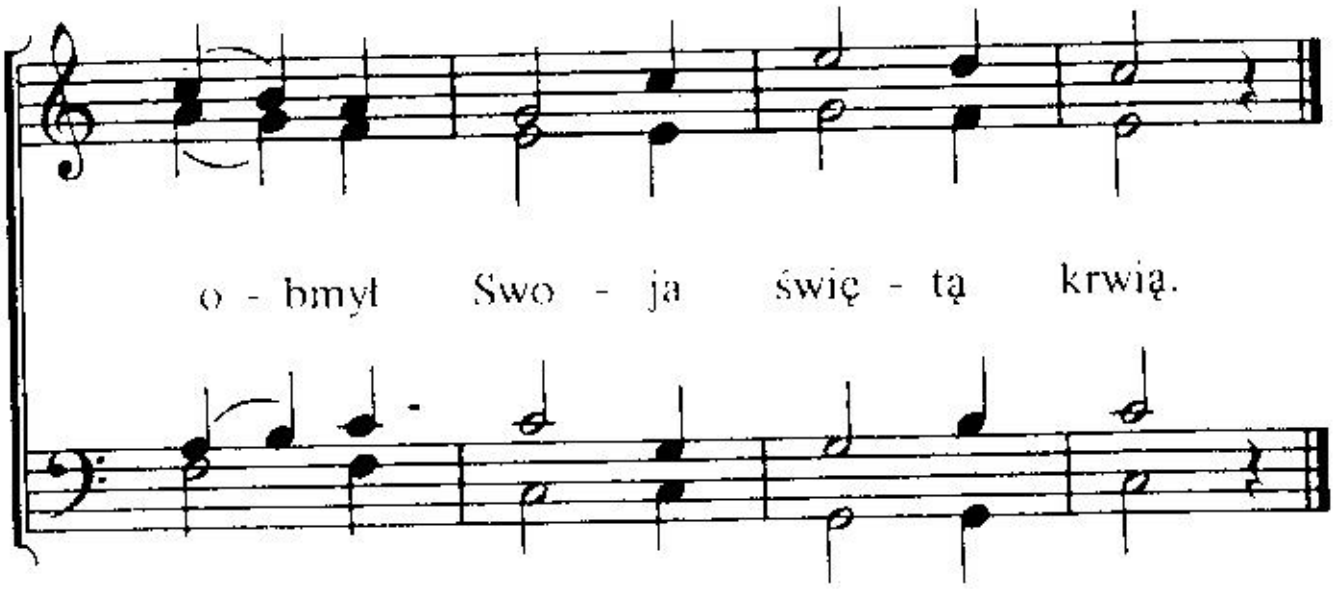

2. Szczęsne życie! Błogi pokój
nam przepełnia głębię dusz.
Tam, gdzie Święty Bóg spoczywa
my śmy przeniesieni już.

3. Ma sumienie odpoczynek
dany nam po wieczny czas.
Gdyż krew Jego uczyniła
ponad śnieg bielszymi nas.

4. Więc z pokojem Jego w sercach
idziem tu przez znój i trud.
Odpocznienie znajdziem w górze,
gdy w Baranka wejdziem gród.

5. Tam też ujrzą nasze oczy
tego, kto miłuje nas.
Kto nas w łasce Swej prowadzi,
uszczęśliwia w każdy czas.

6. Będą miłość Barankową
tam opiewać wiecznie ci,
których On wykupił drogo,
wciąż Mu wsnosić hymny czci!

20

Dzię - ki, O - jcze, Twej mi -
żeś w Je - zu - sie z grze - chu

ło - ści, ła - sce Twej i mo - cy wraz,
ści - eżki tak do Sie - bie zbli - żył nas.

My grze - szni - cy wy - ku - pie - ni

„Ab - ba" O - jcem Cie - bie zwie - my.

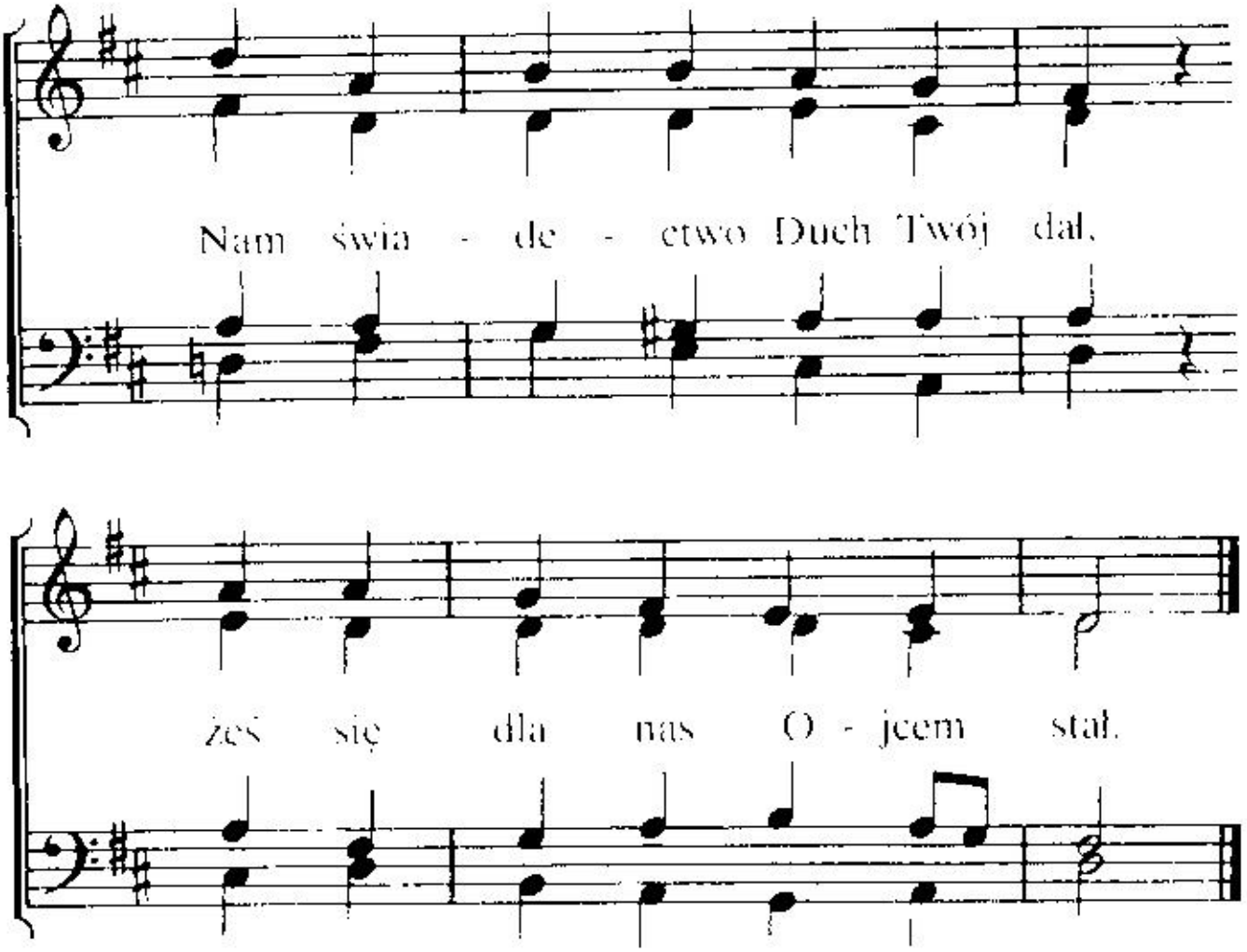

2. Ach, przekleństwem obciążeni
leżeliśmy w grzechu ćmie,
w krwi Chrystusa uwolnienie
dla nas z łaski stało się.
W Synu odkupienie mamy,
życie wieczne posiadamy.
„Abba", Ojcze, za to my
cześć i chwałę wznosim Ci.

Twój Stół wska-zu - je nam Twą

mi - łość, o nasz Pa - nie, prze - bła - gan

Bo - ży gniew i po - je - dna - ni-

śmy. Ra - do - ści na - szej nic za-

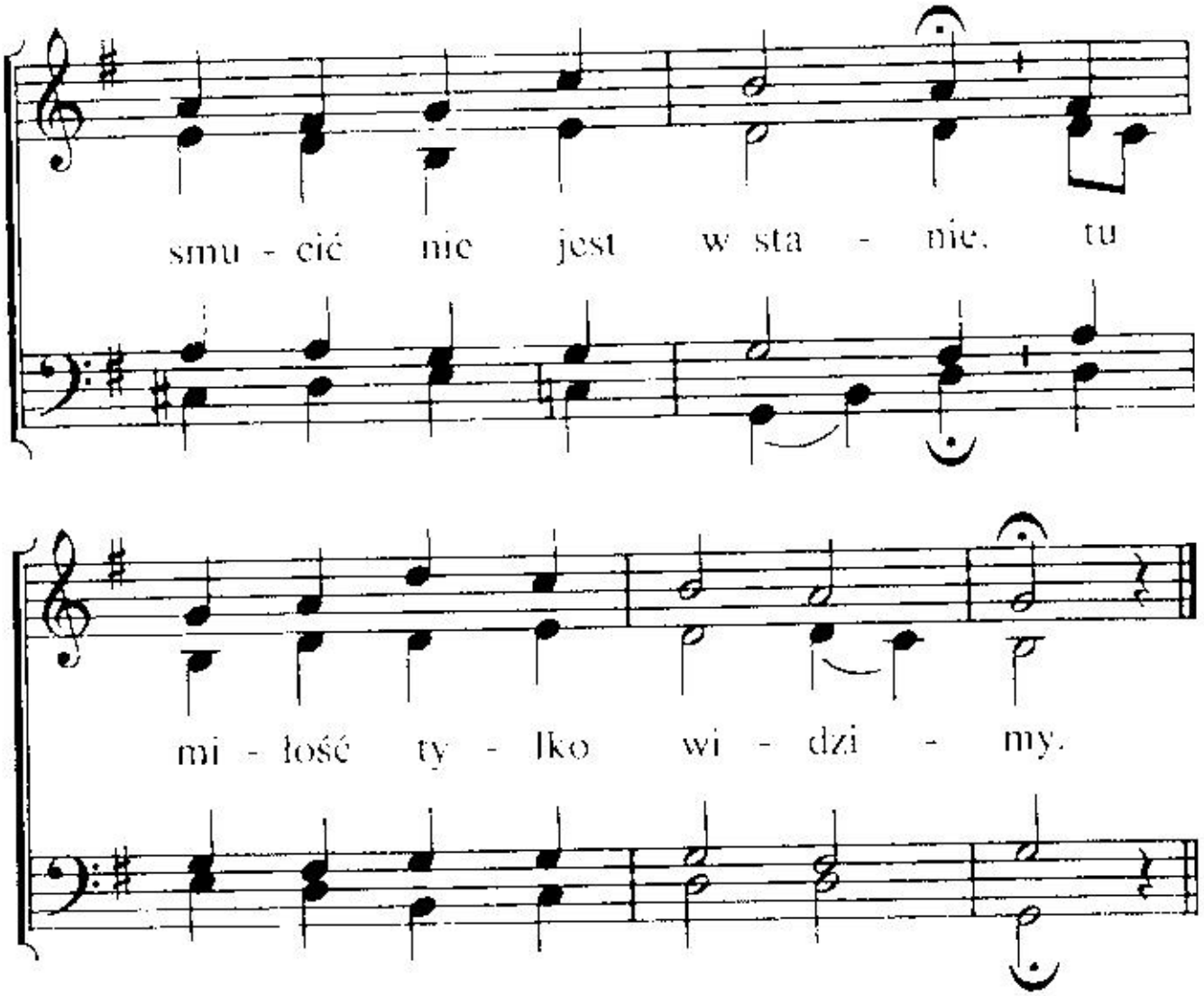

2. Przez chleb i kielich ten my jawnie obwieszczamy
Twą, Panie, śmierć czekając Twego przyjścia dnia
i w niej pociechę tę dla siebie tutaj mamy,
że krew nas oczyściła Twa.

3. Zasłona rozdarta i niebo otworzone,
a życie i wspaniałość — dział nasz wieczny to,
przekleństwem stałeś się, lecz przez nas zasłużonym,
W tym widzim wielką miłość Twą.

4. Spełniłeś dzieło Swe i wszedłeś w Swą świątnicę
z krwią własną, i tam zawsze zastępujesz nas,
aż stamtąd przyjdziesz znów po Swą Oblubienicę,
by uczcić ją po wieczny czas.

22

Ży - jesz Ty. Zwy - cię - zco mój!

Któż Twą sła - wę gło - sić mo - że?

Je - zu, nie ma na mnie win,

boś me grze - chy w gro - bie żło - żył.

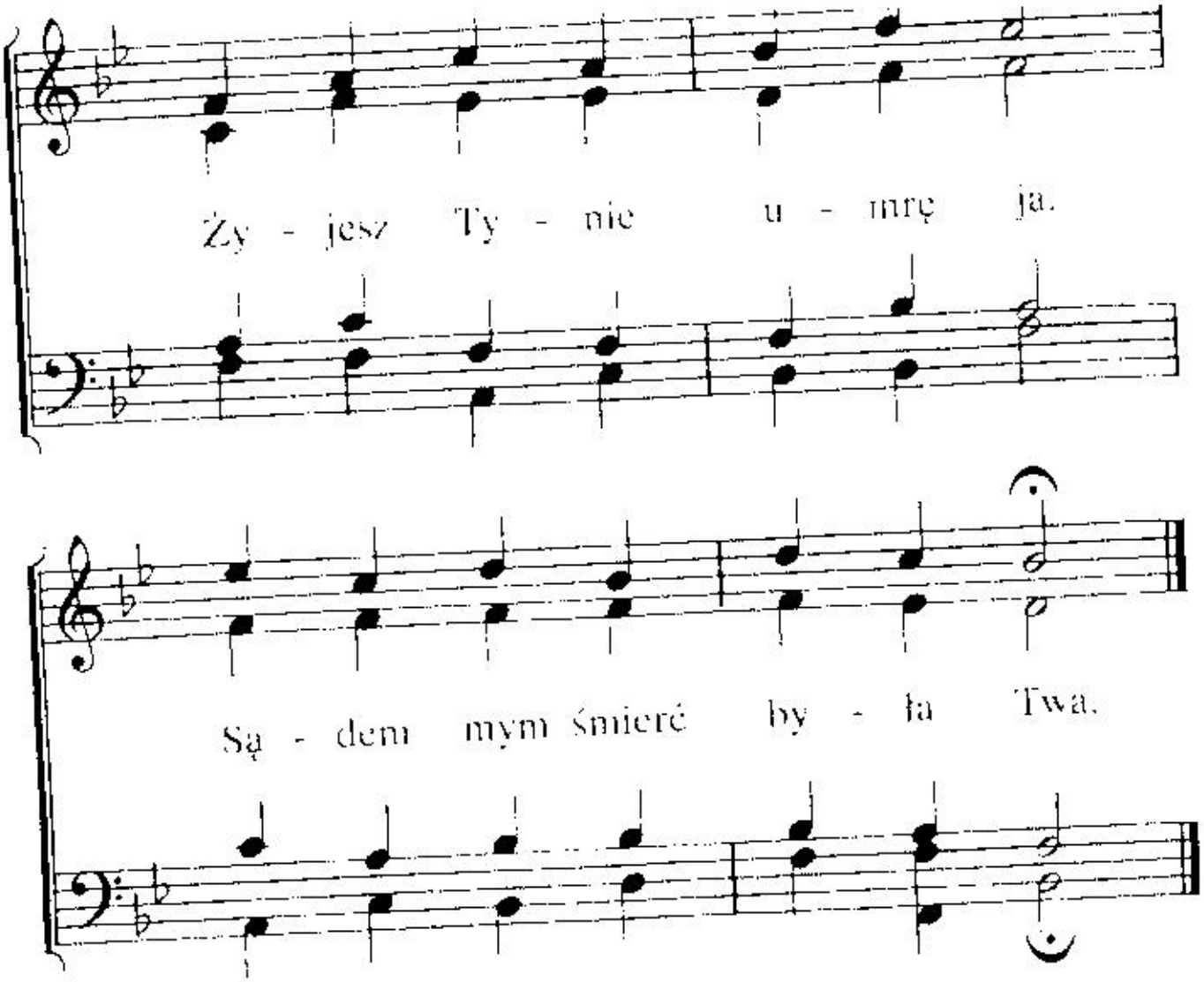

2. Żyjesz Ty, by dla mnie żyć.
Nie opuścisz mnie na wieki.
Mnie nabyłeś, aby skryć
w łasce Swej, miłości wielkiej.
Choć podnosi głowę wróg,
żyjesz Ty, wybawiasz z trwóg.

3. Żyjesz uwieńczony czcią.
Tyś niebiosa objął Sobą.
Ach, tęsknotę ukój mą,
abym już był w chwale z Tobą.
Gdy oblicze ujrzę Twe,
me pragnienia spełnią się.

23

Cześć, chwa - ła, sła - wa, dzię - ki

Ci, o, Je - zu, na - sze ży - cie!

Go - dzie - neś u wie - lbie - nia Ty! Któż

czci Cię na - le - ży - cie! Ty je - steś

Ty po - je -

Na - jwy - ższe - go Syn, na tro - nie

dna - łeś rze - czy wsze stwo - rzo - ne

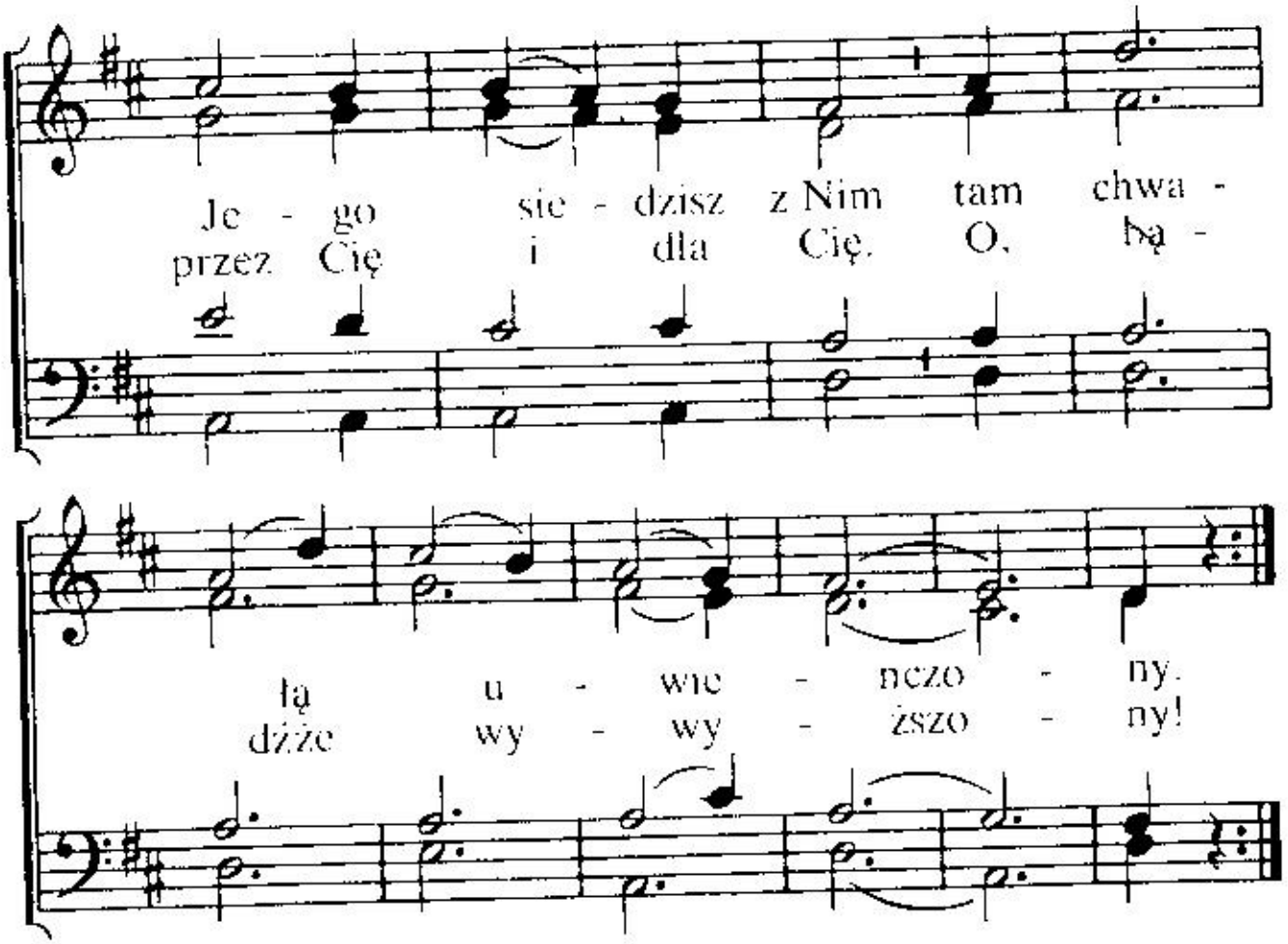

2. Wyrzekłeś dla nas niegdyś się
niebieskiej wspaniałości,
przyjąwszy ciało oraz krew
dla grzesznych tu w niskości.
Tyś na ofiarę Siebie dał
i za nas się przekleństwem stał,
by zbawić, co stracone.
O, Łasko, nie ma równych Ci!
Za nasze grzechy zmarłeś Ty
z miłości niezgłębionej.

3. Bądź chwała, sława, dzięki Ci,
o, Jezu, nasze życie!
Godzieneś uwielbienia Ty!
Któż czci Cię należycie!
Tyś źródłem jest, co wiecznie trwa
i pełność ciszy sercom da,
Tyś życia słońcem, Panie.
Już wnet wywyższysz nas do Się,
tam oczy nasze ujrzą Cię
w niezmiennym błogostanie.

24

Do Twe - go Sto - łu za - pro -
i ho - jne ła - ski Twej mi -

sze - ni, o - to - śmy, Pa - nie, wo - kół Cię
ło - ści tu o - głą - da - my w śmie - rci Twej.

I te - raz Two - ją śmierć gło - si - my: Do -

tknę - ła Cię za na - sze wi - ny, któ - reś na

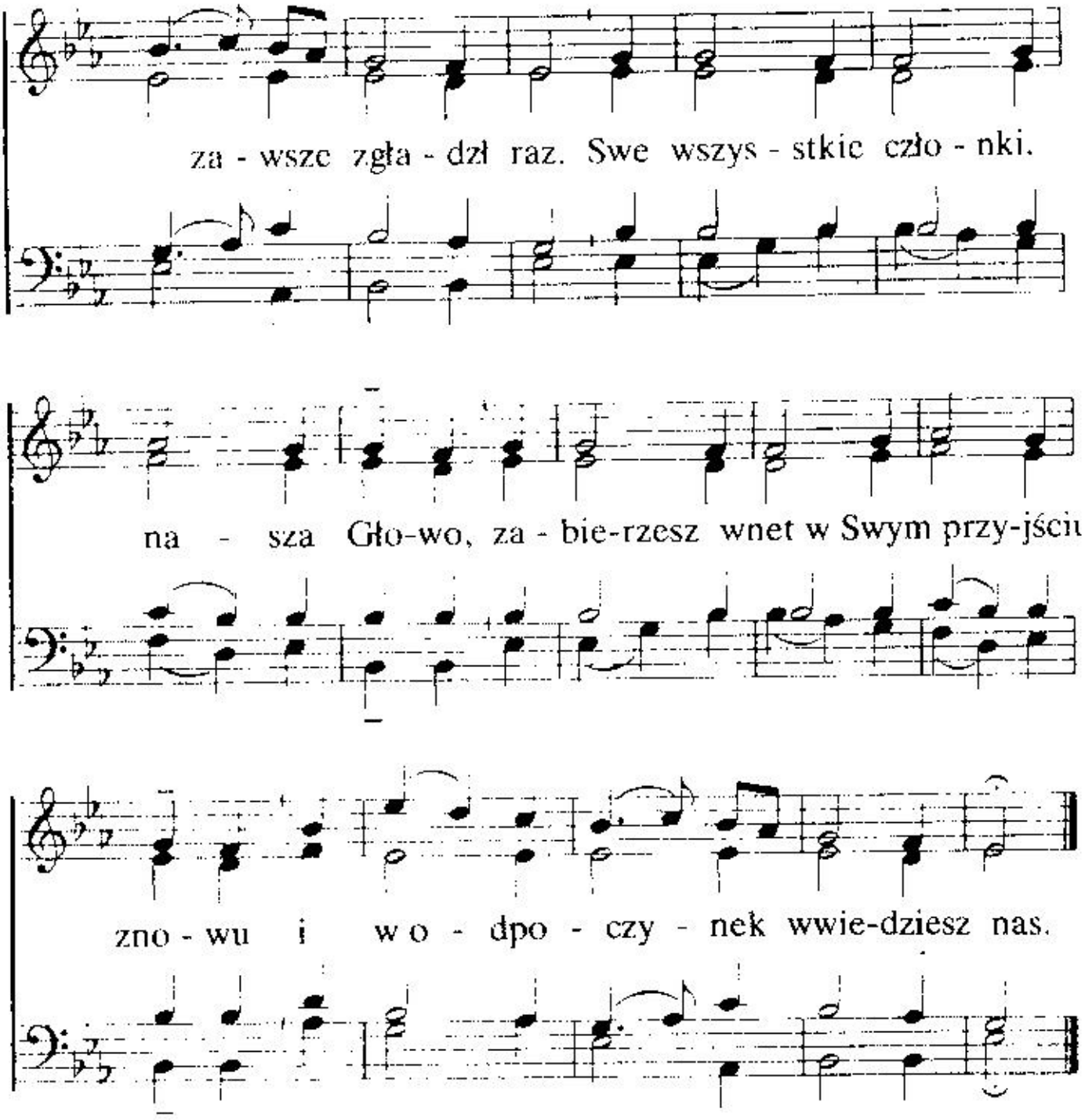

2. Baranku Boży, na wesele
niebieskie zaproszeniśmy,
pielgrzymów hufy niezliczone
do domu wnet zgromadzisz Ty.
Nikogo nie brak, wszyscy będą,
z radosnym w głos okrzykiem siędą:
„Żeś nas pojednał, chwała Ci!"
Od Boga jesteś uwieńczony,
przez wszystkich będziesz wywyższony.
Godzieneś sławy jest i czci!

25

O - jcze, pe - łnią Tyś mi - ło -
Szczę-ście, po - kój w se - reu go -

ści, wie - rnym wciąż w do - bro - ci Swej!
ści, gdy spo - czy - wa w ła sce Twej.

Ła - ska - wo - ści! Zszedł Twój Syn,

by u - wo - lnić nas od win.

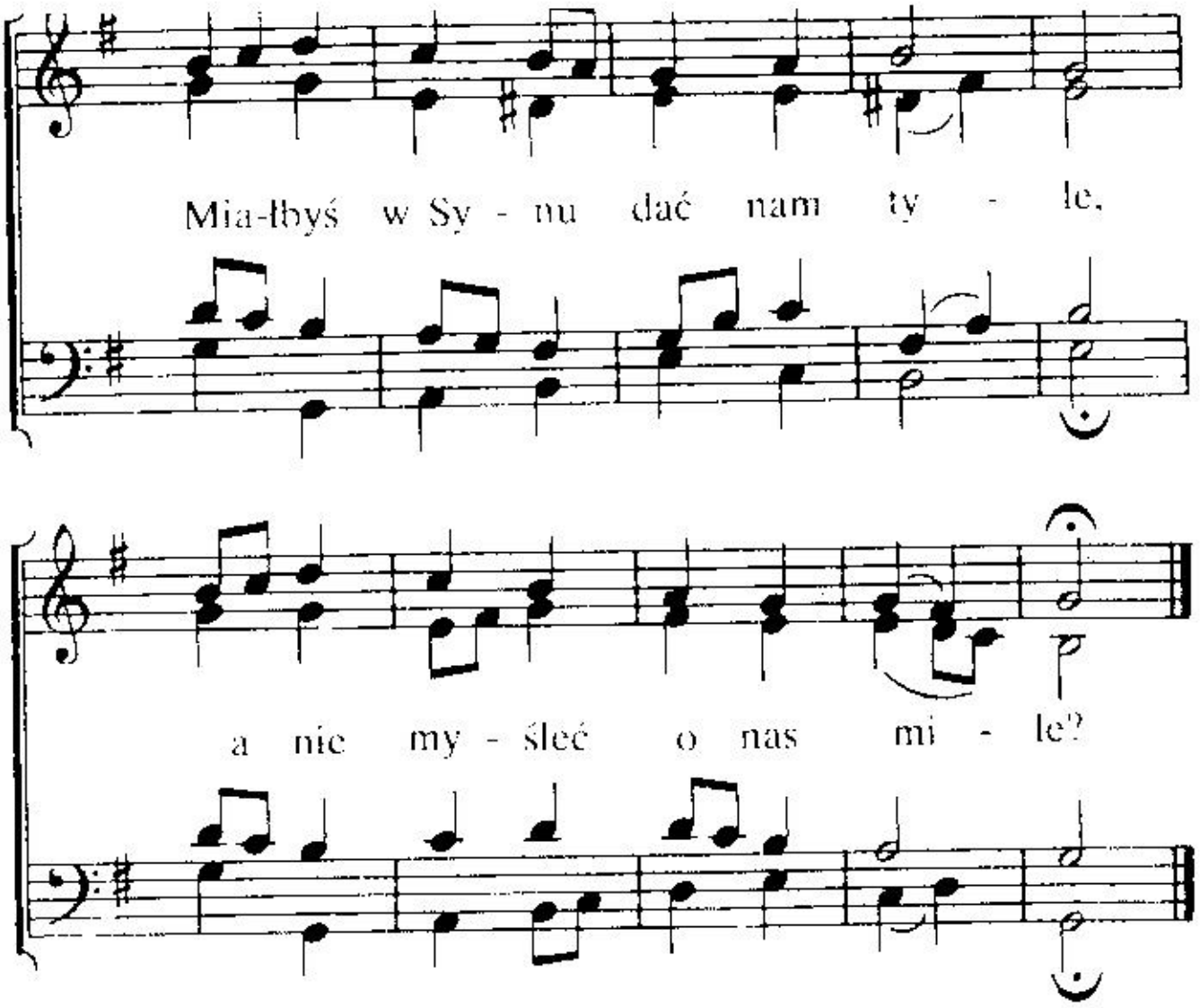

2. W dzień i w nocy bez znużenia
wszystkich nas w opiece masz.
Nie bywamy opuszczeni,
wciąż Twa wierność strzeże nas.
Cóż trudnego jest dla Cię?
Nic za wielkie, nic za mdłe.
I gdziekolwiek nas tu stawiasz,
tam Swą miłość nam objawiasz.

3. Wzmacniasz, kto zmęczony znojem,
wlewasz ufność w serca mdłe,
przez boleści, smutki, boje
w Swym pokoju wiedziesz je.
Nieustanna chwała Ci,
cześć i dzięki, Ojcze, brzmi.
Co za łaska, gdy kto może
wielbić Ciebie tu i w górze!

26

Ba - ra - nku Bo - ży, już w chwa-le u -

ko - ro - no - wa - ny, by nas po -

je - dnać, Tyś za nas był u - krzy - żo -

wa - ny. Po - nió - słszy -

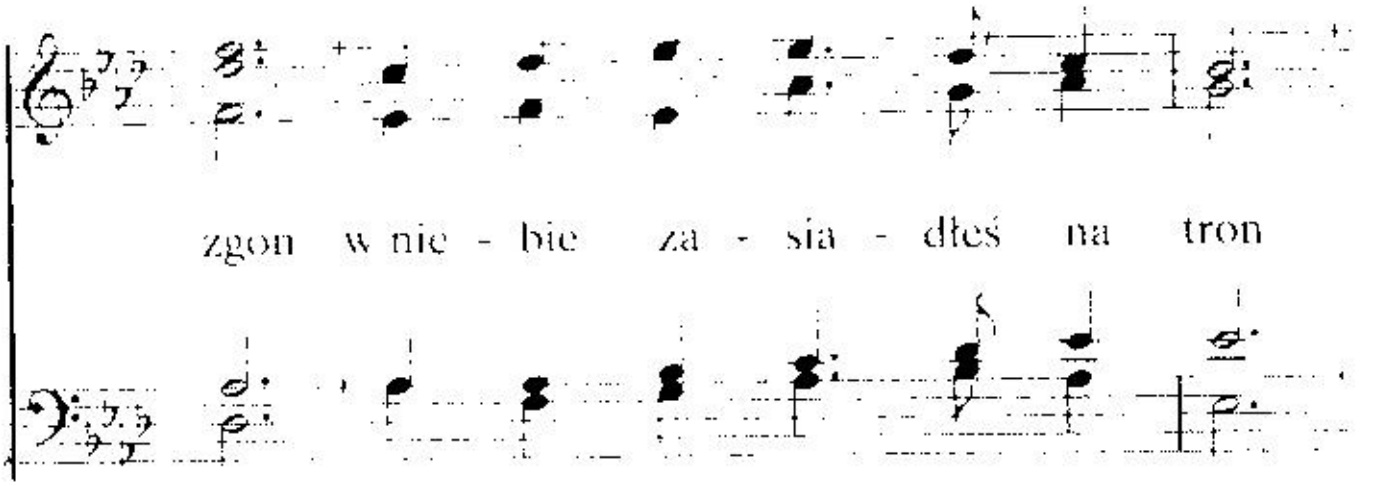

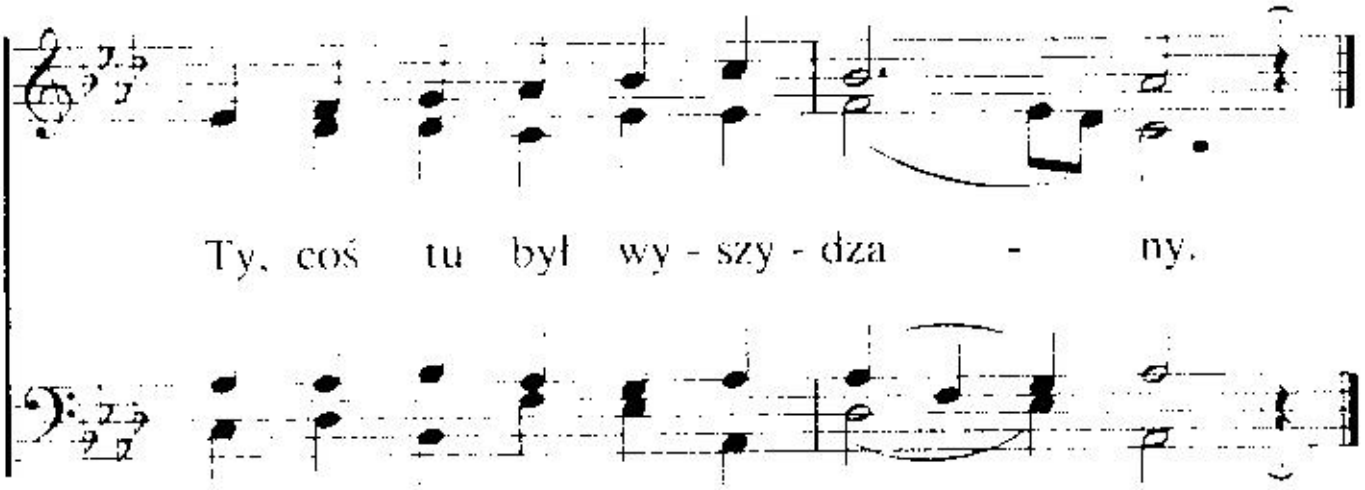

2. Ci, co w zasługi Twej śmierci są przyobleczeni,
do Twej świątyni są w Duchu Twym też wprowadzeni,
by Tobie wznieść
chwałę należną i cześć,
że są ze świata kupieni.

3. By Cię wywyższyć, tu Twoi są umiłowani,
których przeniosłeś ze śmierci do życia, o Panie,
dla czczenia Cię
za wielkie dzieło to Twe
i Siebie za nich oddanie.

4. Twemu Imieniu bądź sława, cześć i uwielbienie!
Tak jest dostojne i wyższe nad wszelkim imieniem.
Już tutaj Ci
i tam we wspaniałości
chwała ta brzmi nieskończenie.

27

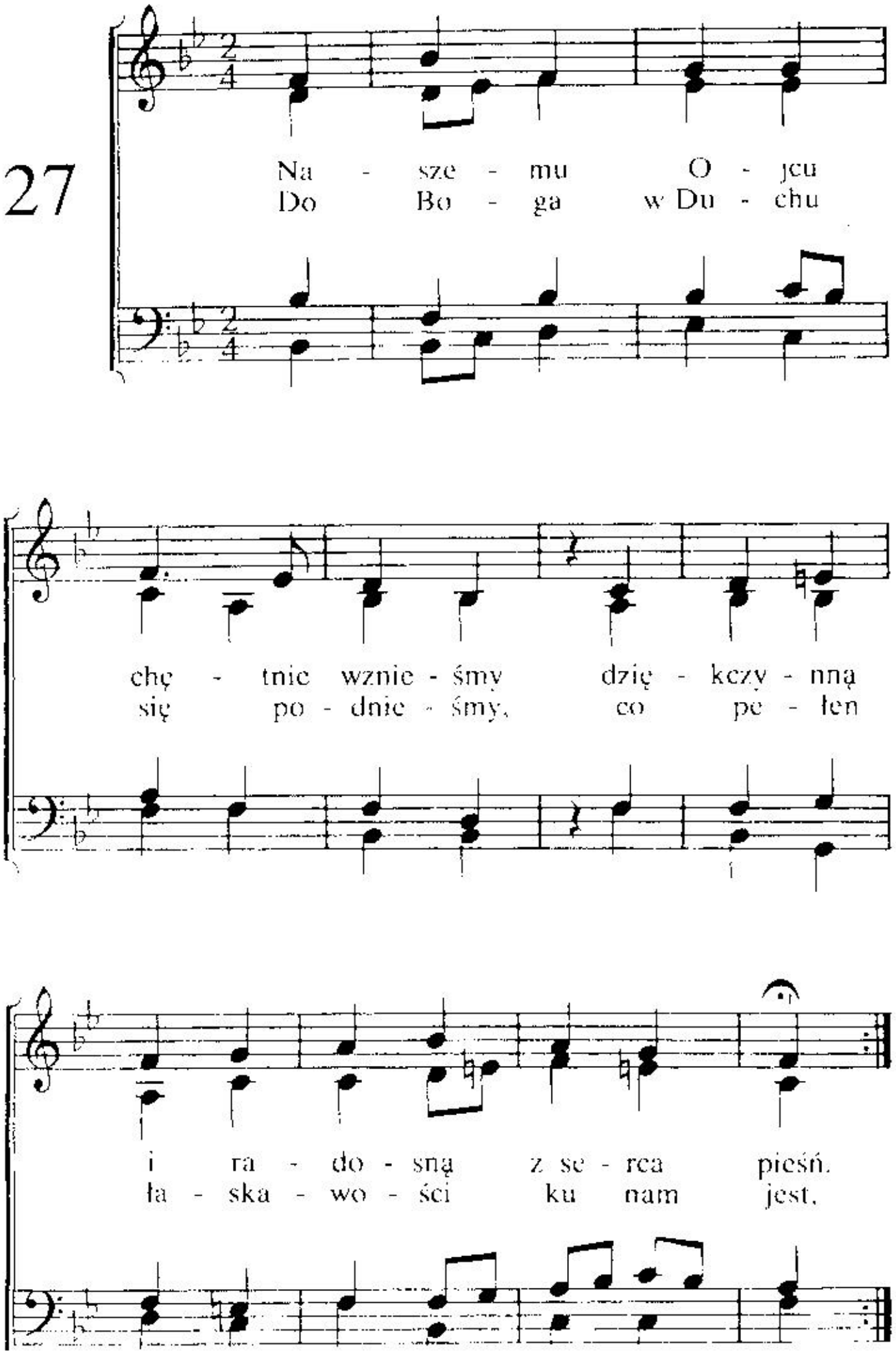
Na - sze - mu O - jcu
Do Bo - ga w Du - chu
chę - tnie wznie - śmy dzię - kczy - nną
się po - dnie - śmy, co pe - łen
i ra - do - sną z se - rca pieśń.
ła - ska - wo - ści ku nam jest.

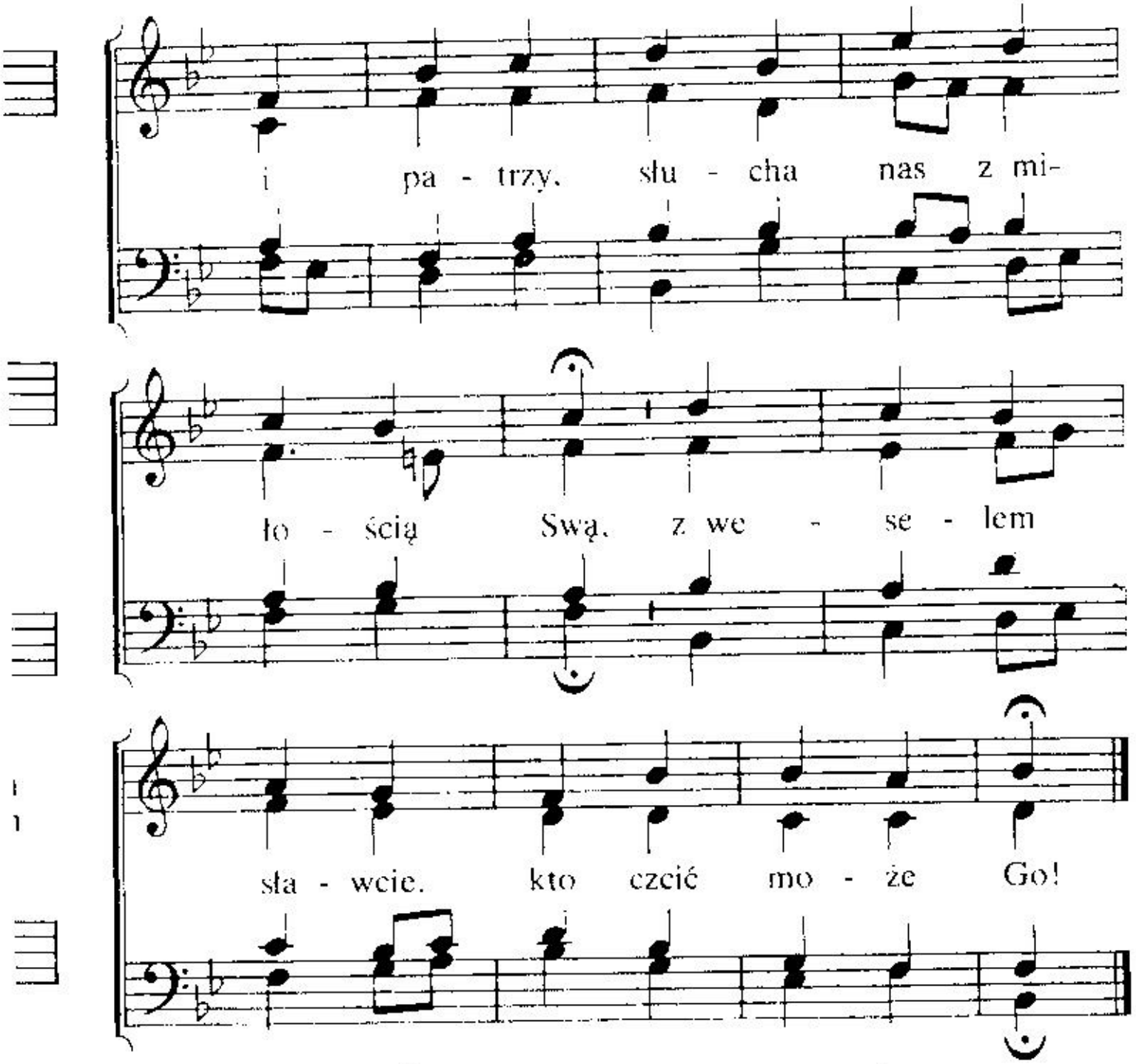

2. Śpiewajmy Jemu! W serc słabości
możemy śpiewać słaby tylko hymn
za dary dane nam w pełności,
Ojcowską wierność ku nam w życiu tym,
pociechę, co miłości Jego cnej
znalazło serce, gdy szukało jej.

3. Z podziwem, wszyscy wysławiajmy,
że niewymownie dobrym jest nasz Pan;
z radością kornie powiadajmy,
co nam za udział w Nim, Łaskawym dan!
Niech w serc pełności wdzięczny śpiew Mu brzmi,
On godzien od nas nieustannej czci!

28

Se - rcem i us - ta - mi swy - mi
Ach, do - wo - dy Twej mi - ło - ści

śpie - wa - jmy Bo-gu. Któ - ry czy - ni
za - chę - tą są nam w o - bfi - to - ści.

tak wie - lkie rze - czy dzie-ciom Swym. Cie -
by Cię wy - sła - wiać śpie-wem tym.

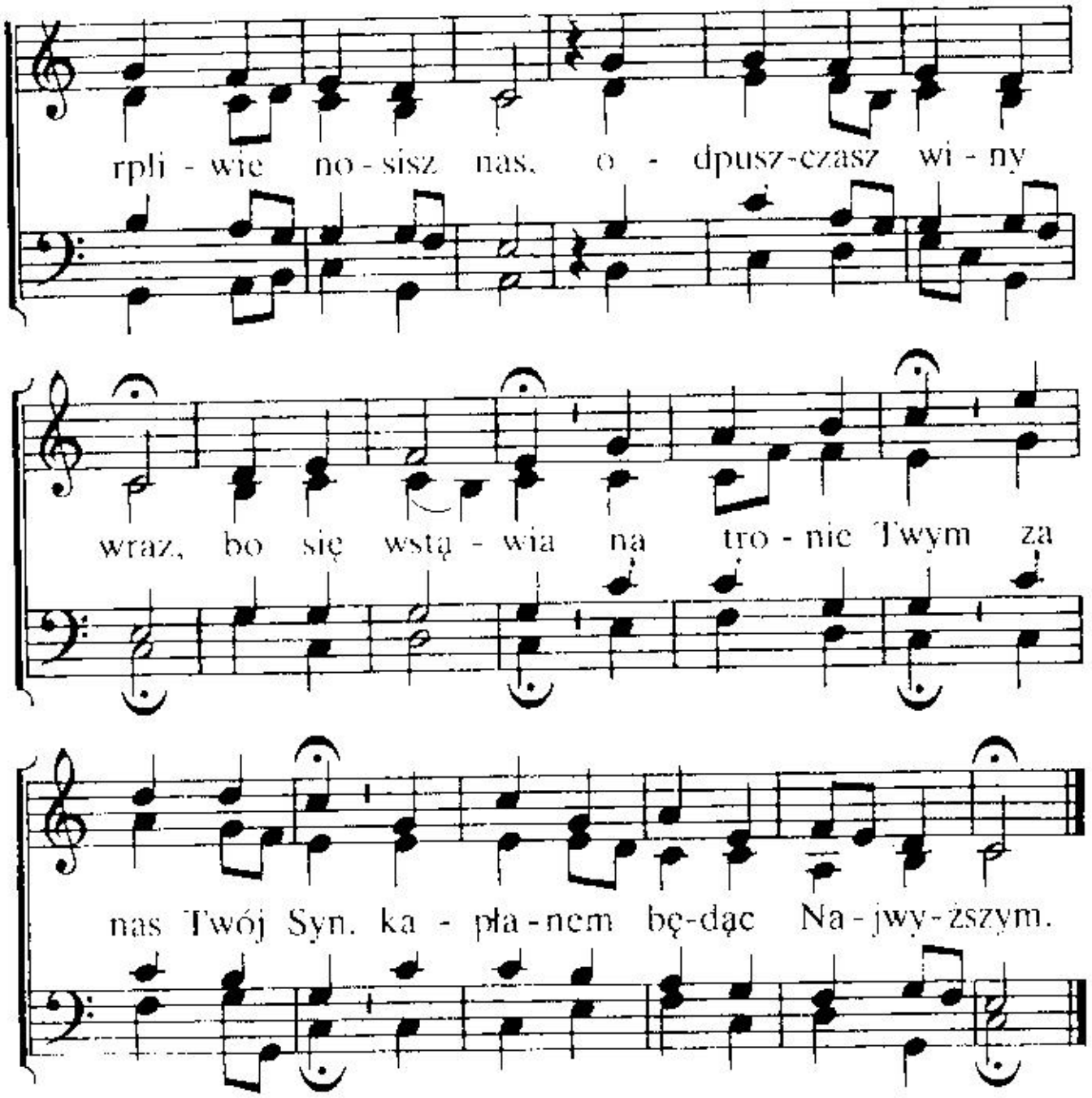

2. Dobroć Twoją wywyższamy,
dziecięcą wdzięczność w sercu mamy
za wielkie dla nas dzieło Twe.
Niestrudzony wciąż w litości,
pokoju pełne, w łaskawości
oblicze ku nam zwracasz Swe.
O, chwałę, sławę w czci
przyjm od nas wszystkich Ty
przez Jezusa
w Swej świątyni.
Jak szczęśliwy,
dla kogo Ojcem jesteś Ty!

29

Jak wie - lkim Zba - wcą, Pa - nie,
Jak be - zdeń mi - ło - sie - rdzie

Tyś! Któż to zgru - nto - wać mo - że
Twe po chła - nia już zma - rtwie - nia

dziś: Ma grze - sznik o - dpo - cznie - nie!
wsze, boś spra - wił wy - ku - pie - nie.

Tak! Ty, Je - zu, ży - cie da - łeś,

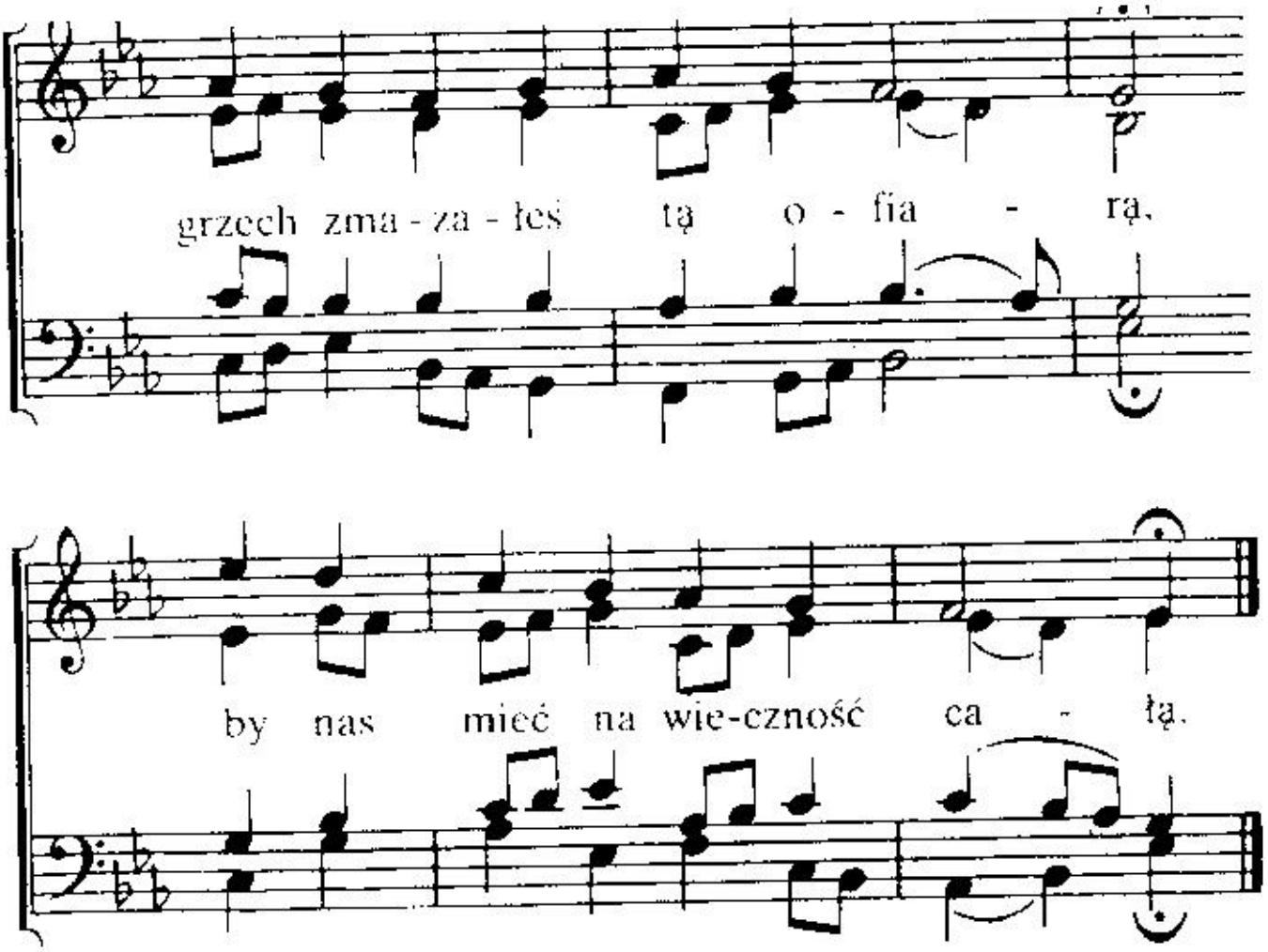

2. Pokoju Książę wierny, cny,
tęskniłeś za zbawieniem Ty
dla grzesznych, co zgubieni.
Na krzyżu Twa płynęła krew,
Baranku Boży, wznosim śpiew,
że myśmy odkupieni,
dzieci Boże i dziedzice
przez śmierć Twoją, a przed tronem
dasz zwycięstwa nam koronę.

3. Gdyś spełnił wielkie dzieło Swe,
uwielbił Ojciec chwałą Cię
tą, którąś miał u Niego.
Jakże zupełną radość ma
duch tego, kto tu w wierze zna
Ciebie i Ojca Twego.
Tyś jest, Panie, słońce niebios,
wonność duszy, więc obficie
cześć niesiemy Ci w zachwycie.

30

Mi - ło - ści Bo - że.
i jest ta pe - łność

o - bja - wio - ny bez o - słon
nie - zmie - rzo - na, ja - ką o -

nam tu w Sy - nu Twym,
glą - da wia - ra w Nim. O,

jak po - krze - pia sé - rca to, gdy

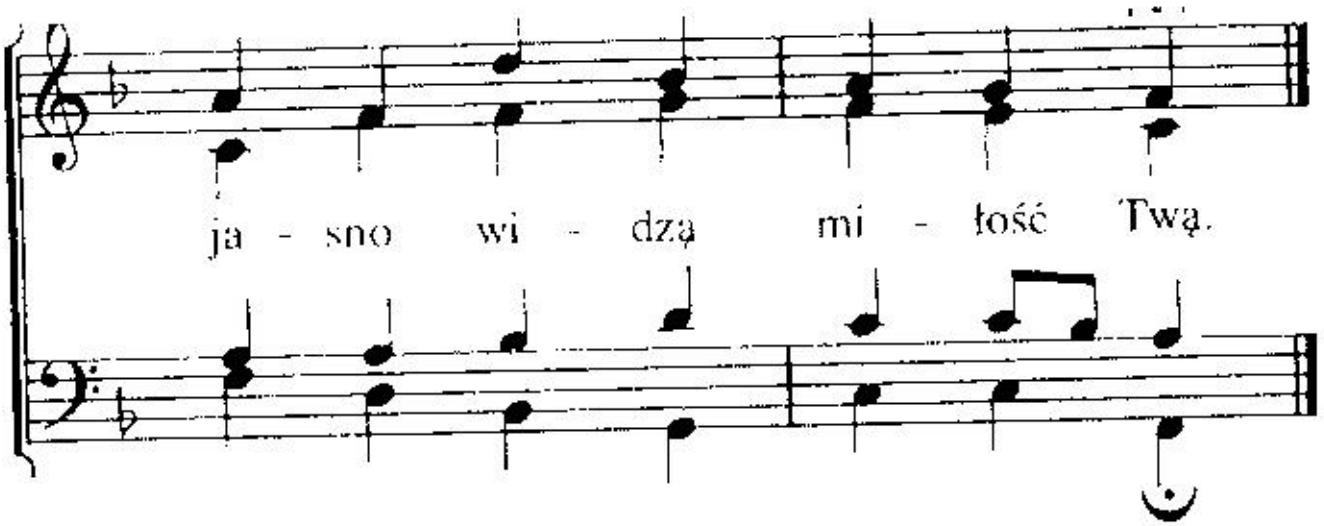

2. Własnego dałeś niegdyś Syna
za nasze winy, teraz zaś
w Ojcowskich rękach wciąż nas trzymasz,
łaskawie wiodąc wiernie nas.
w miłości nie ma równych Ci,
miłujesz nas, boś miłość Ty.

3. Pociecha w każdym położeniu
Twa wierność nie zapomni nas.
Jak można poddać się zwątpieniu,
gdyś Ty, o Boże, Ojciec nasz!
Zapomni matka dziecko swe,
lecz miłość Twa nie skończy się.

4. Z wytrwaniem idziem przez cierpienia,
jako nas wiedzie ręka Twa,
wszak Twa łaskawość się nie zmienia,
Twa miłość wciąż i dobroć trwa.
Więc, Ojcze, wieczne dzięki Ci,
ku Twojej chwale śpiew ten brzmi.

31

Wie - lbi - my Cię, Ba - ra-
Żeś aż na drze - wie krzy-

nku, za Twej mi - ło - ści żar,
za w o - fie - rze za nas zmarł.

Swe dro - gie ży - cie da - łeś i

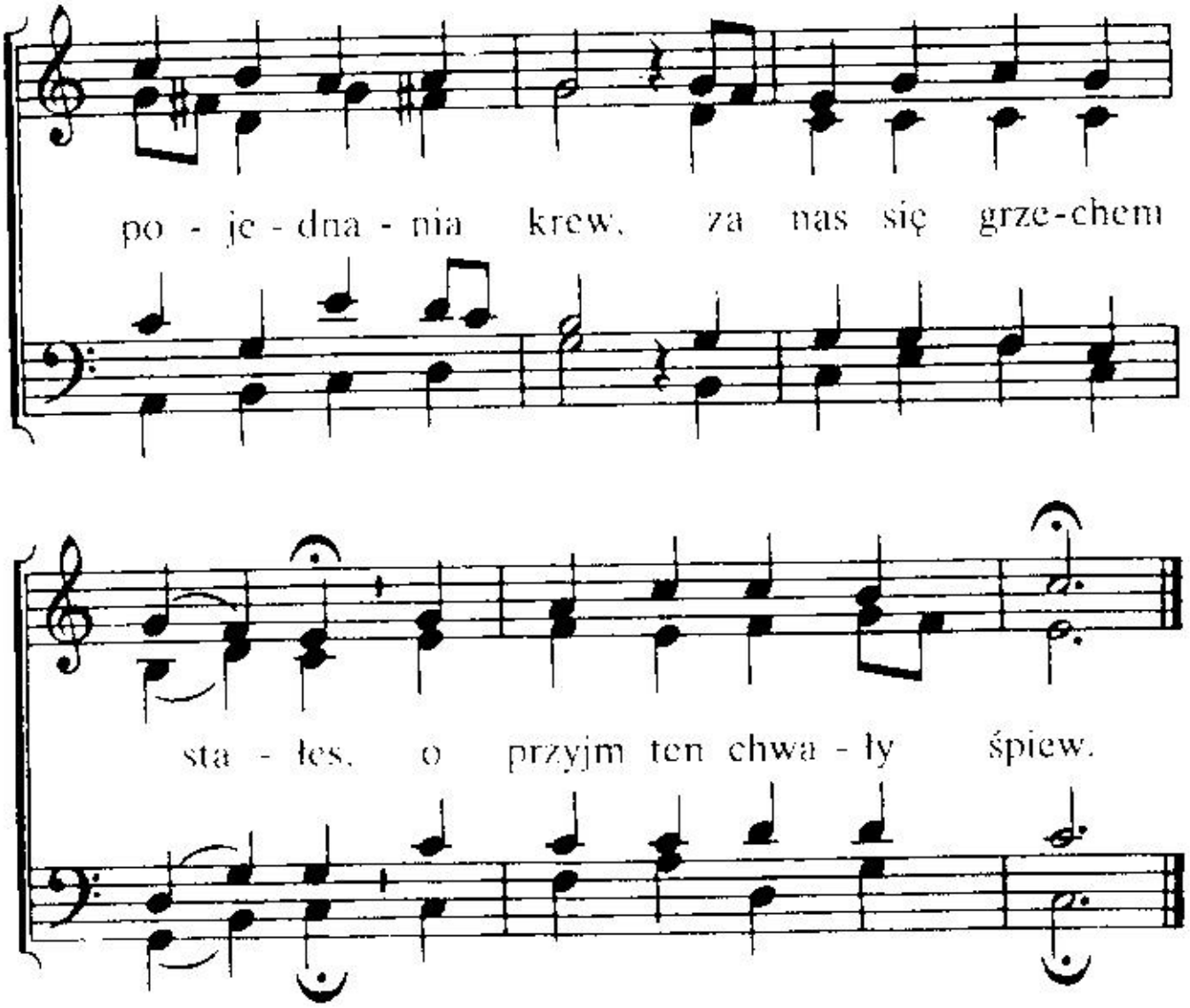

2. Coś przeniósł na Golgocie,
któż to zrozumie sam?
I czy kto może dociec
to, co się stało tam?
Wszelkiego życia źródło,
wiecznego Boga Syn,
za grzech zapłatę w śmierci
dla naszych niosłeś win.

3. O, Panie, uwielbienie
wznosimy za to Ci!
O Twej miłości pienie
w słabości naszej brzmi.
Lecz gdy zgromadzisz w chwale
Swą Własność wokół Się-
Baranku, doskonale
tam wszyscy uczczą Cię.

32

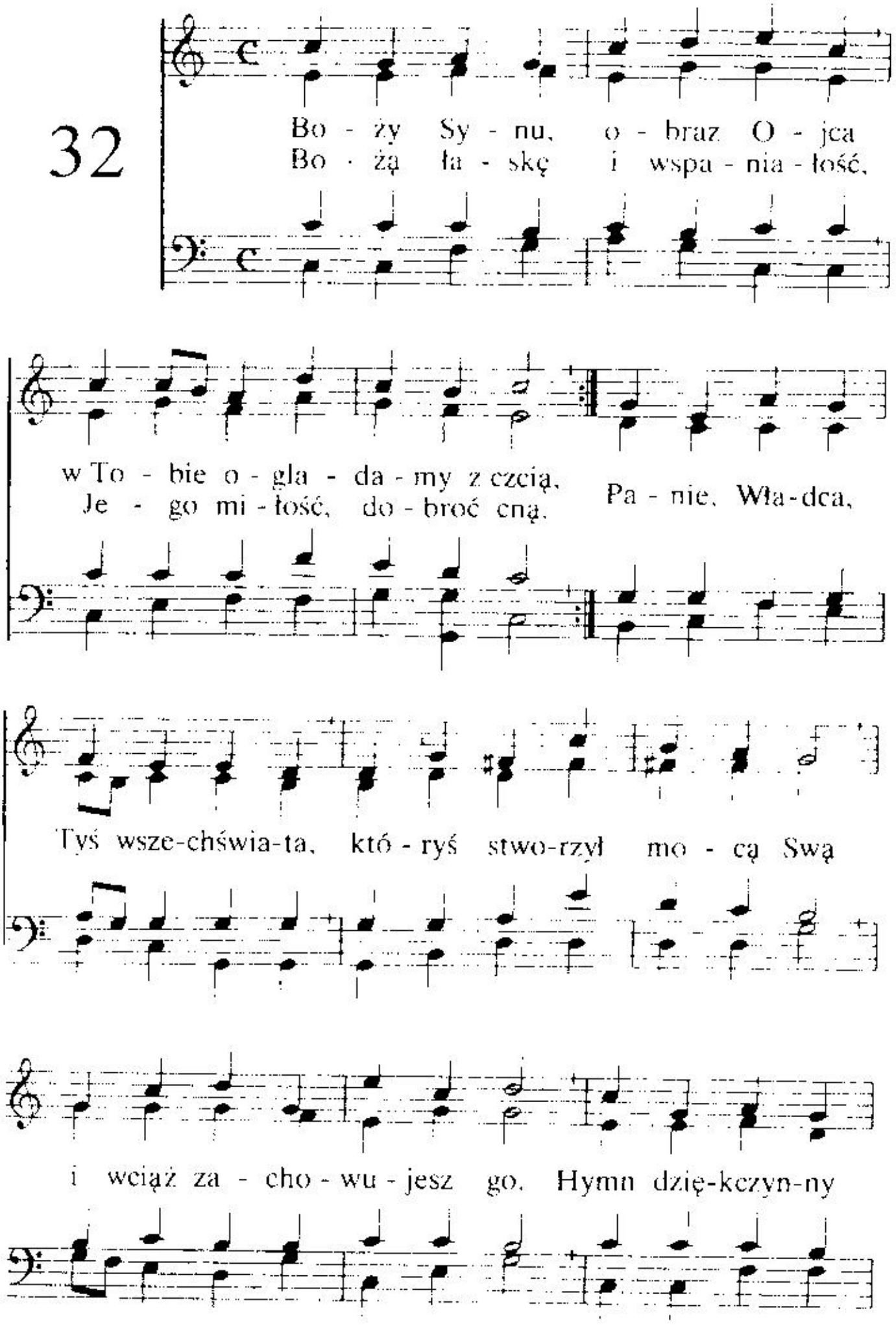
Bo - ży Sy - nu, o - braz O - jca
Bo - żą ła - skę i wspa - nia - łość,
w To - bie o - gla - da - my z czcią,
Je - go mi - łość, do - broć cną.
Pa - nie, Wła - dca,
Tyś wsze-chświa-ta, któ - ryś stwo-rzył mo - cą Swą
i wciąż za - cho - wu - jesz go. Hymn dzię-kczyn-ny

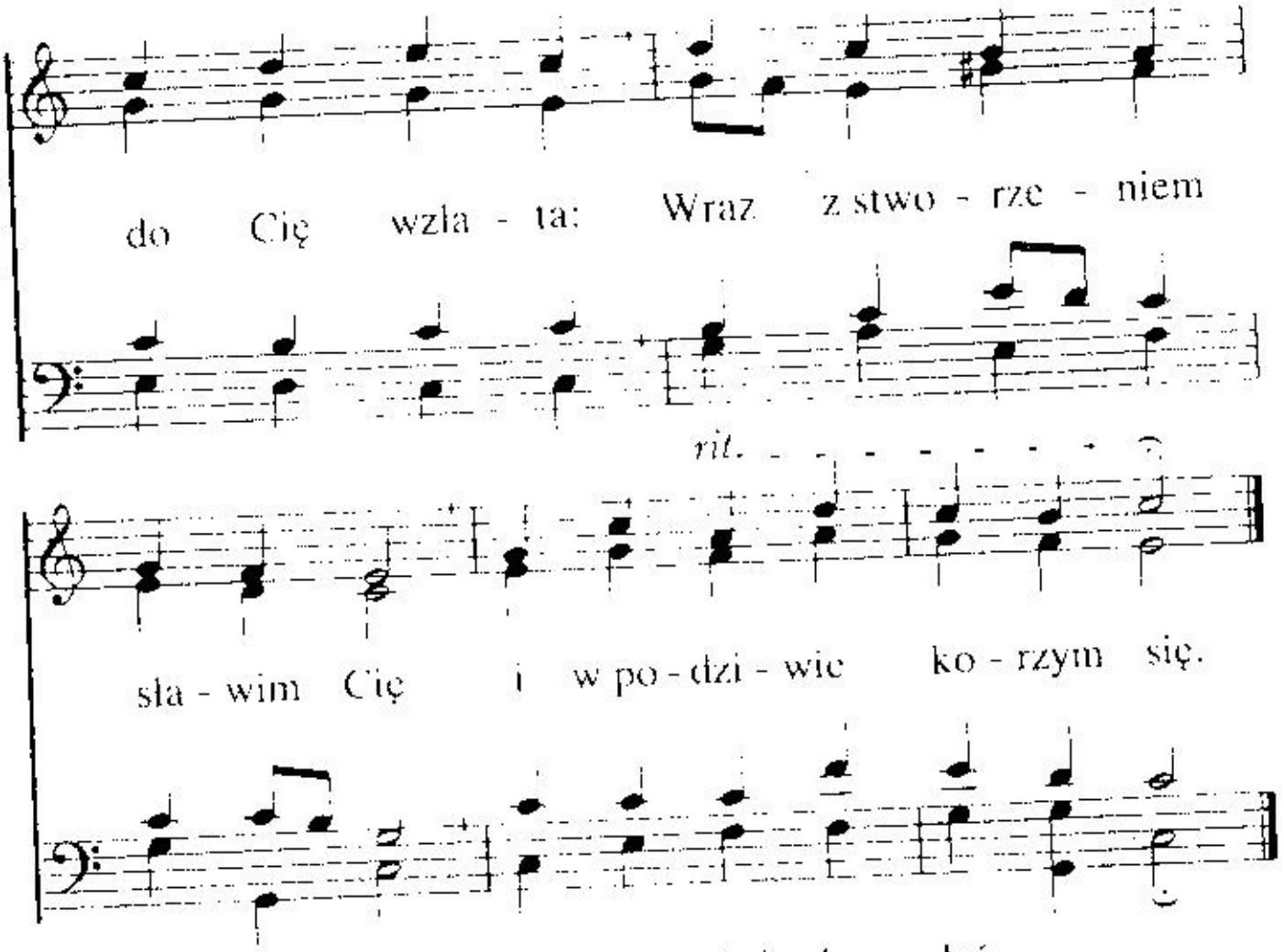

2. Przez ten grzeszny świat kroczyłeś,
z chwały Ojca zszedłszy w dół,
i oddanym Bogu byłeś,
błogosławiąc ludzi wkół.
Przybić Siebie zezwoliłeś
do przekleństwa drzewa Ty,
jak Baranek ofiarny
cicho i bez skarg znosiłeś
męki te dla naszych win, —
na pniu krzyża — Boży Syn.

3. Pokonałeś triumfalnie
moc szatana mocą Swą.
Mnóstwa świętych Cię pochwalnie
teraz w pieśniach swoich czczą.
Hołd należny Ci przyjmujesz.
My radośnie wielbiąc Cię
do nich przyłączamy się.
Z Ojcem Swoim tam tronujesz.
O, Baranku Boży Ty,
godzien jesteś wiecznej czci!

33

Wie - cznie ba - dźże u - wie-
W Bo - gu O - jca po - sia-

lbio - ny, boś ze śmie - rci
da - my te - raz i na

zba - wił nas! Wie - lka to spra-
wic - czny czas.

wi - ła ła - ską Sło - wo Twe nas o - dro -

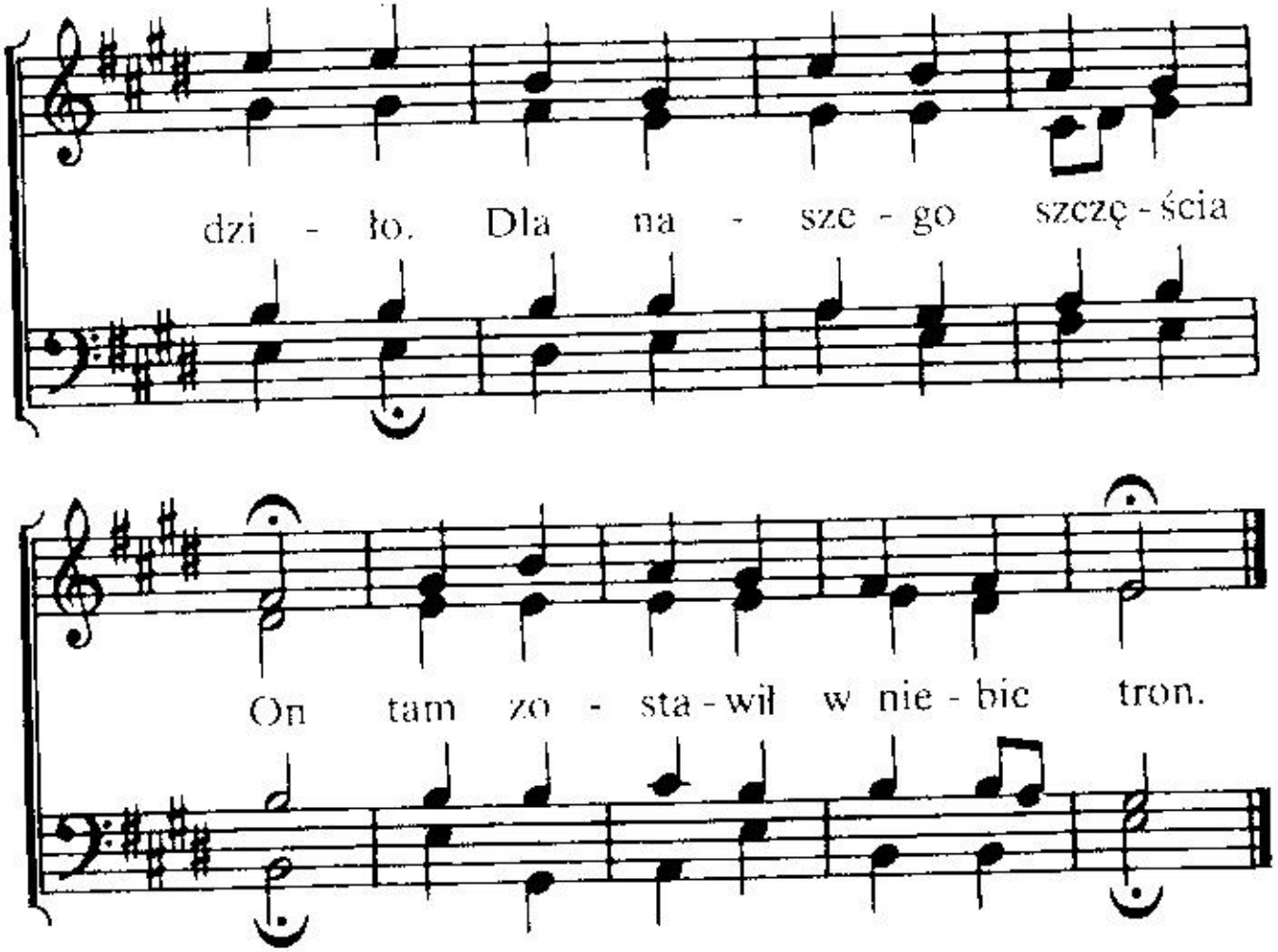

2. Bożą Chwałą i radością
zajaśniało życie Twe,
gdyś cierpienia Swe zakończył
i spełniłeś dzieło Swe.
W mocy wnet nam się objawisz
i w triumfie poprowadzisz,
z grzesznej, ciemnej ziemi tej,
wwiedziesz nas do Chwały Swej.

34

Pa - nie, je - steś na-szym ży-ciem, więc sła-
Ty - lko Tyś na-szym zba-wie-niem, więc wie-

wi - my z se-rca Cię!
lbi - my mi - łość tę!

Dla do - bra na - sze - go zma - rłeś

na - sze wi - ny, grze - chy sta - rłeś. Mi - łość Two - ja

wie - cznie trwa! Mi - łość Two - ja wie - cznie trwa.

2. Wszystko, cośmy zawinili
Ciebie obciążyło też.
Ile za nas Ty cierpiałeś!
Ile przelewałeś łez!
Przez Twą, krew nas pojednałeś.
Bożą chwałę darowałeś.
Miłość Twoja wiecznie trwa!
Miłość Twoja wiecznie trwa!

3. Niestrudzona miłość, Panie
pokój duszy dała nam.
W Twym pokoju podążamy
do Ojczyzny, w niebie tam!
Twą radością nas napełniasz,
kiedy pośród nas przebywasz.
Miłość Twoja wiecznie trwa!
Miłość Twoja wiecznie trwa!

4. Idziem przez cierpienia, boje,
miłość mocno trzyma nas.
Choć tu wszystko się przemienia,
miłość wierna w każdy czas!
Wszelkie boje wnet się skończą,
gdy się Święci z Panem złączą.
Lecz Twa miłość będzie trwać!
Lecz Twa miłość będzie trwać!

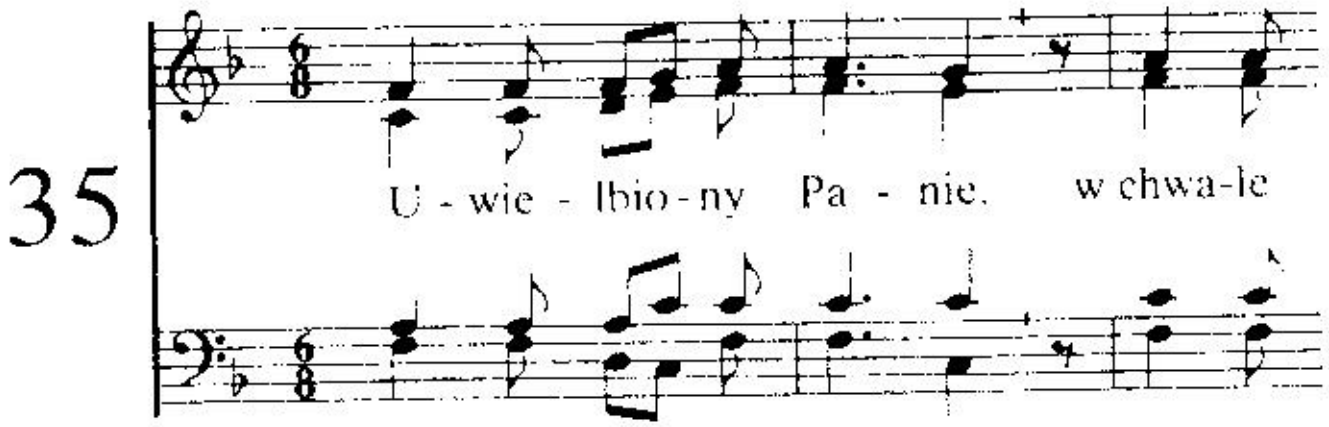

wie - cznej Twej u - sia - dłeś na

tro - nie dla Wy - bra - nej Swej.

W Two - ich rę - kach pe - wne na - sze

ży - cie - już, szczę - ście nie - wy -

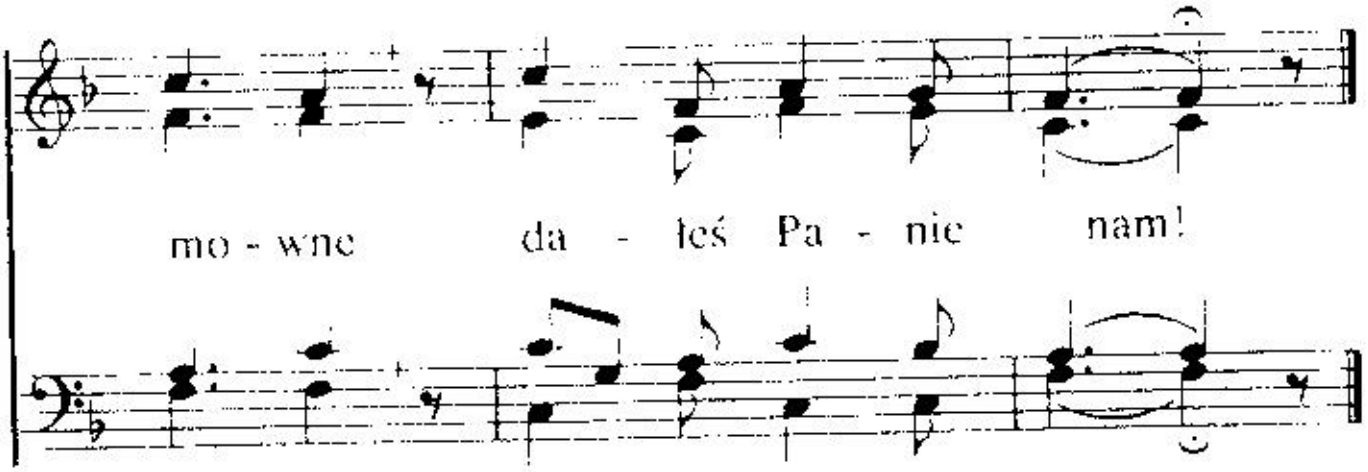

2. Jezu, Tyś zmartwychwstał,
chwałą wsławił się.
Z mocy śmierci powstał,
w łasce zbawił Swej.
Ojca uwielbiłeś,
boś Swe życie dał.
Możnie Go uczciłeś,
gdyś od śmierci wstał.

3. Jako pierworodny
z martwych powstał Syn,
później wywyższony
w poniżeniu Swym.
Dałeś zapewnienie,
że wnet weźmiesz nas.
Błogie odpocznienie
już na wieczny czas!

4. W górnej wspaniałości
wnet ujrzymy Cię.
By tam, w szczęśliwości
z Tobą cieszyć się.
Ciebie wysławiamy
zachwycając się.
Miłość uwielbiamy,
co tu dała Cię.

36

Wzno - si - my To - bie,

Je - zu, cześć i z głę - bi serc ra -

du - jem się dziś z ma - je - sta - tu,

z chwa - ły Twej, do któ - rej

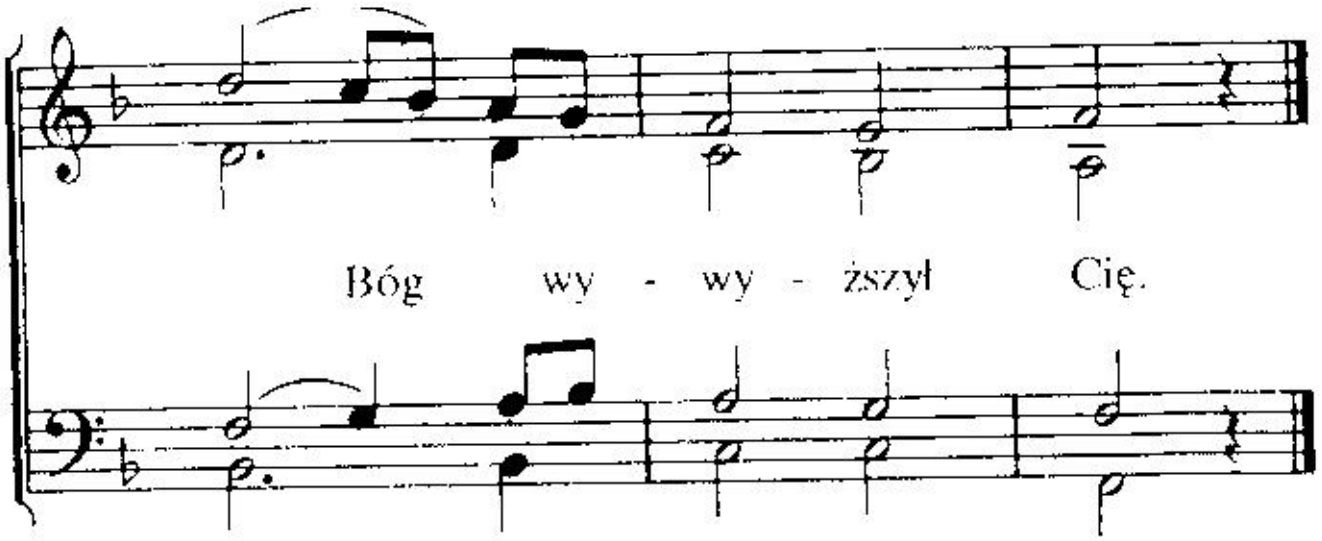

2. Spełniłeś tutaj dzieło Swe,
jednając z Bogiem nas Swą krwią
i niszcząc wroga duszy moc,
więc Bóg uwieńczył Ciebie czcią.

3. Tronujesz teraz pośród chwał,
w pielgrzymce posilając nas,
abyśmy wiedli dobry bój,
aż ujrzym Cię po wieczny czas.

4. O, Źdroju życia, z serca nam
popłynie radość w pełni tam
i wykrzykiwać ku Twej czci
w wieczności będziem, Jezu, Ci.

37

O, szczę - ście nie - zmie - rne! Nie

gnie - wa się Bóg: Wro - gie - go grze -

szni - ka spła - co - ny już dług. Zdjął grze - chy

z nas na wie - czny czas. Już śmierć nie kró -

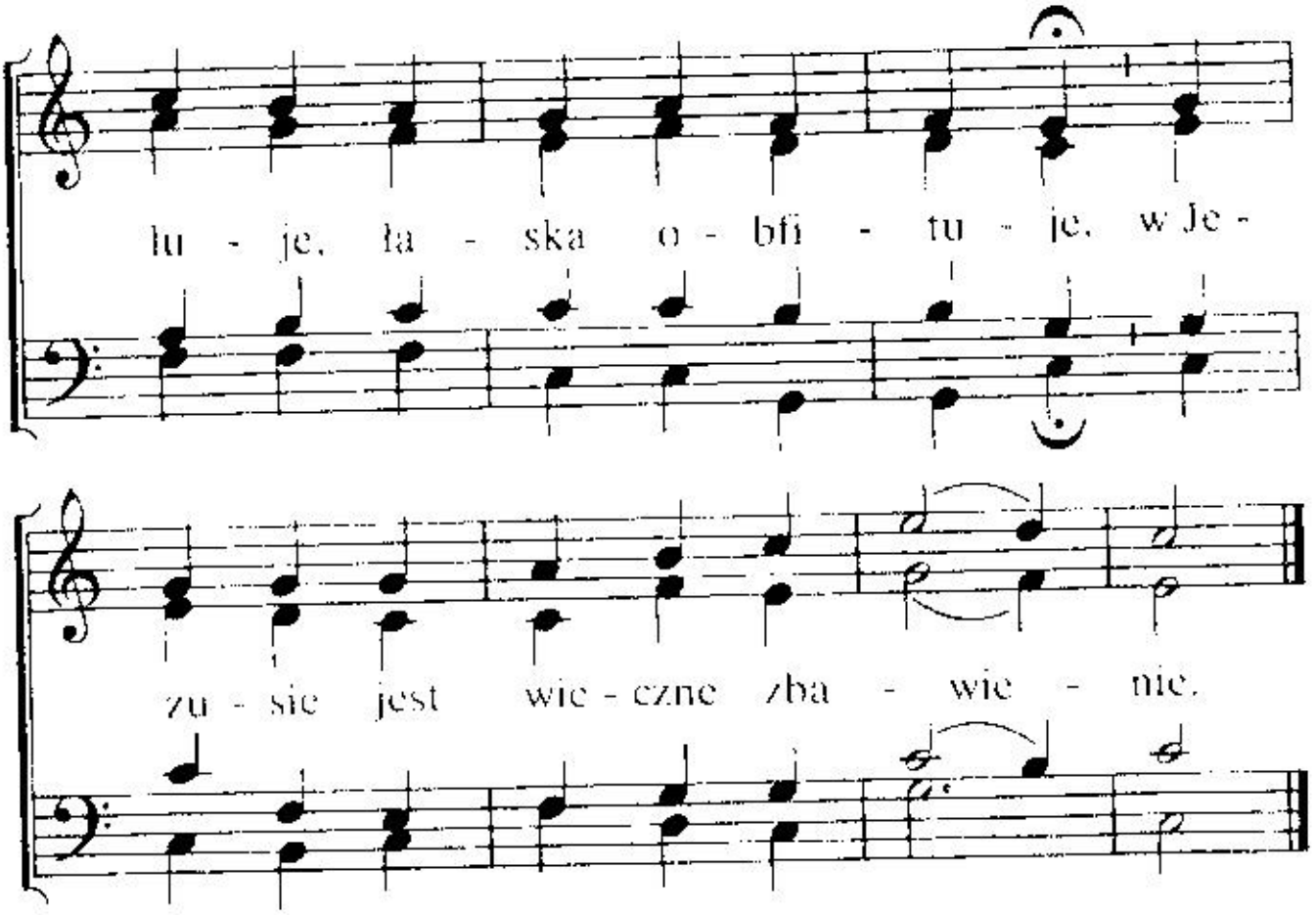

2. U tronu tam łaski — jak szczęsne to jest!
Łaskawe spojrzenie spotyka nas Twe.
Człowieczyś Syn,
na tronie tym
nas wciąż zastępujesz
i nie zaniedbujesz
nas nigdy, Zastępco nasz wierny.

3. Wnet przyjdziesz znów z niebios w Swym blasku Ty Sam,
uwieńczysz zwycięstwo Twe, biorąc nas tam.
Gdy własność Swą
wprowadzisz w dom,
w głos się rozradują,
z Tobą triumfując,
ujrzawszy Cię takim, jak jesteś.

4. Miłości bez granic, Tyś hojną jest tak!
Miłujesz nas, Zbawco, więc czegóż nam brak?
Żeś Miłość Ty,
więc w górze my
będziemy niebawem
wznosili Ci sławę
i hołd w uwielbieniu na wieki.

38

Chwa - li - my Cię! Bądź wy - wy-

ższo - ny za Twej mi - ło - ści, Je - zu,

dar, któ - rą dla grze-sznych o - ka -

za - łeś, gdyś za nas na Go - lgo - cie zmarł.

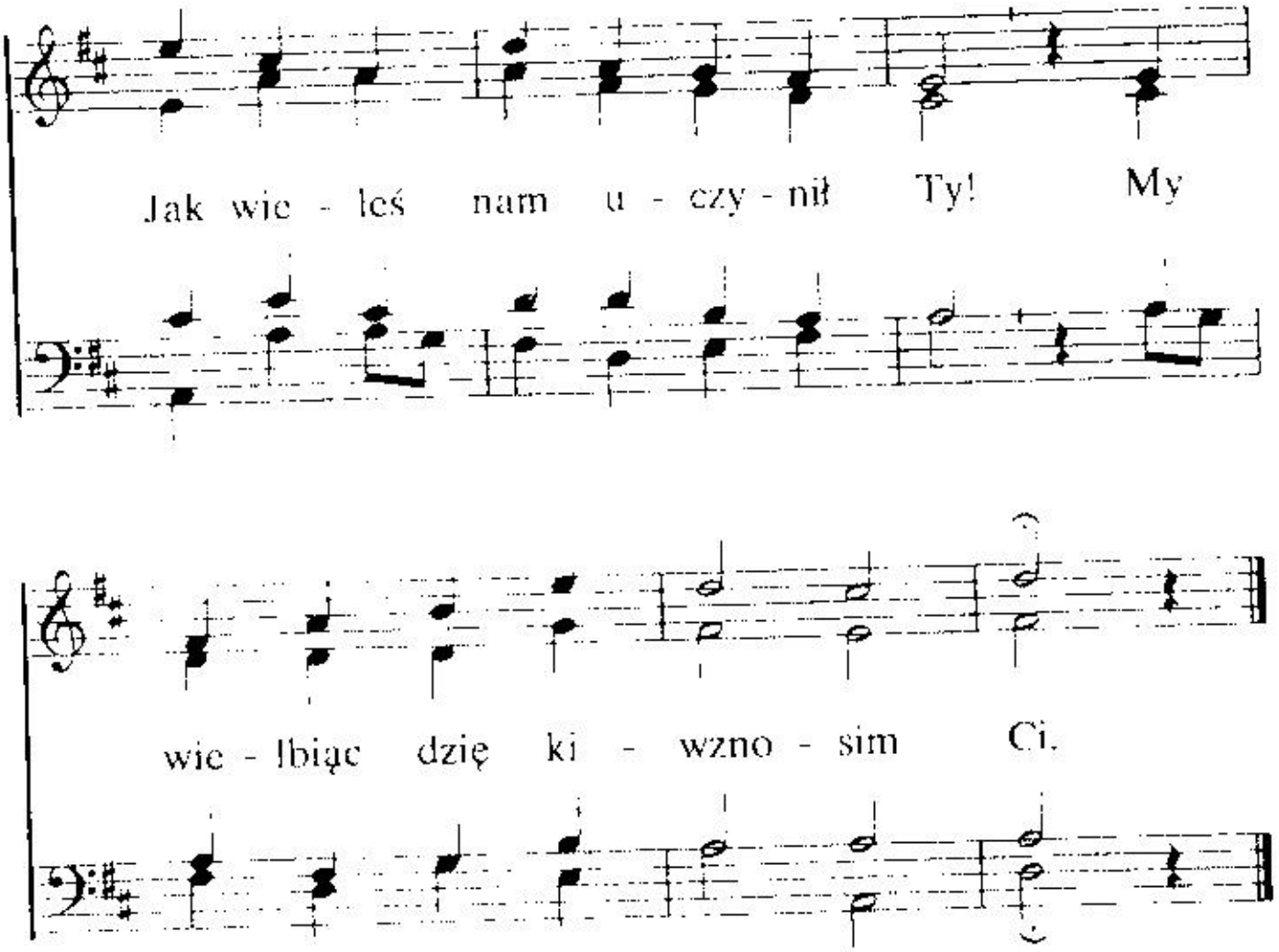

2. Chwalimy Cię! Wnet pieśnią nową
na wieki uwielbimy Cię,
a nasze słabe ziemskie głosy
w potężny chór zamienią się.
Przy dźwięku złotych harf tam brzmi
hymn wieczny ku Twej, Panie, czci.

39

Kto Twą mi - łość, Je - zu,
To przez mi - łość ty - lko

po - jął? Kto krwi Two - jej wa - rtość zna?
Two - ją Tyś się na - szym do-brem stał.

Na - sze grze - chy nio - słeś Sam,

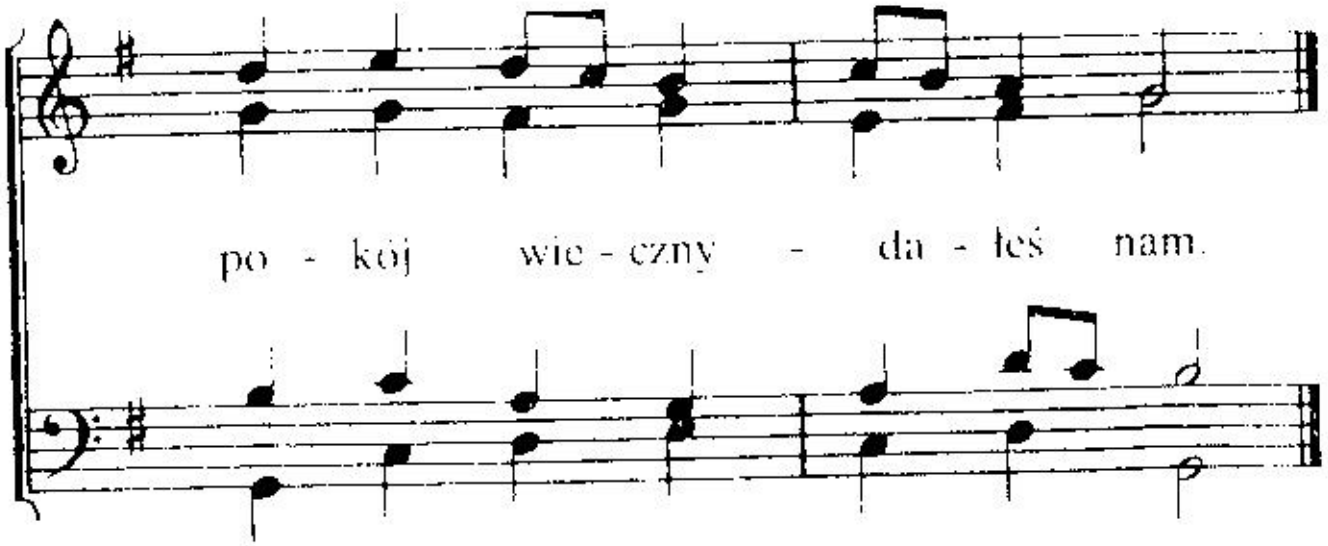

2. Nic potępić nas nie może,
ani nas odłączyć śmie
od miłości wiernej Bożej
hańba, ucisk, miecz, ni śmierć.
Wiecznie odkupieniśmy
na Twą własność ku Twej czci.

3. Już należeć życie może,
nasza chwała już do Cię.
Błogo temu, kto w pokorze
na Twą służbę oddał się.
I spełniając Słowo Twe,
wiernie naśladuje Cię.

Mi - łu - jesz nas, o

wie - rny Bo - że O - jcze! Nikt nie mi -

łu - je tak! Mi - łu - jesz nas, w ma -

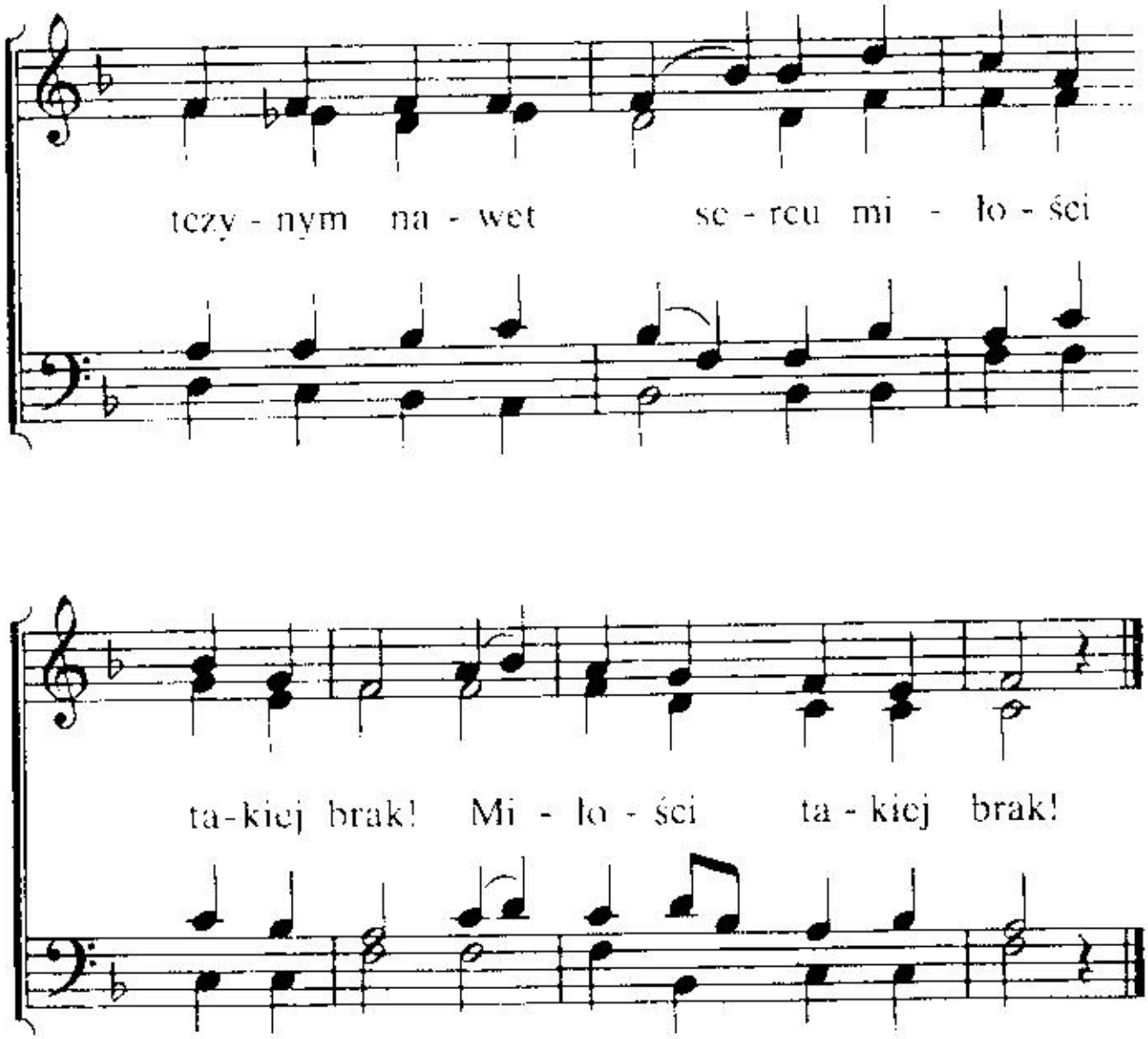

2. Miłujesz nas! Tyś jednorodzonego
dał Syna jako dar.
Miłujesz nas tak biednych, jak byliśmy,
/: i grzesznych, godnych kar. :/

3. Miłujesz nas! Odziałeś nas w zbawienia
wiecznego szaty cne.
Miłujesz nas, — jak wielce miłe dzieci
/: przychodzim sławiąc Cię. :/

4. Miłujesz nas i Swoją miłość wlałeś
do naszych serc Ty Sam.
Miłujesz nas, — radośnie więc śpieszymy
/: w Ojcowski dom nasz, tam! :/

41

Przez Je - zu - sa po - je -
A - bba, O - jcze u - ko -

dna - hi smie - my przyjść w I - mie - niu tym,
cha - ny, śpie - wem Ci dzię - ko - wać swym.

Zgro - ma - dze - ni wo - kół Sto - łu

Twe - go Sy - na, O - jcze nasz,

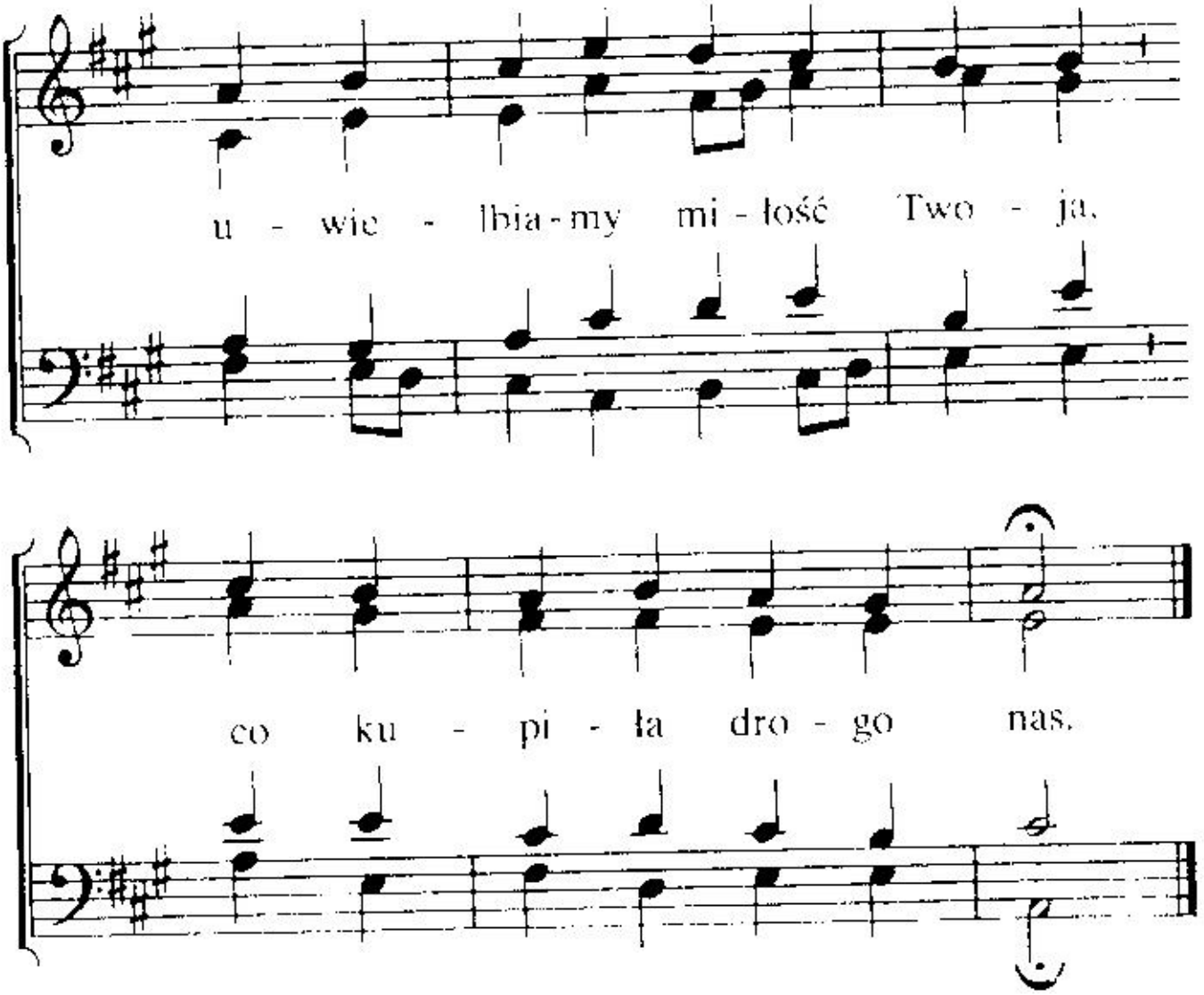

2. Wróg nas więził bez litości,
serce kalał winy bród.
Dziś w nim Pokój Boży gości,
Ojcu miły Jego Lud.
Przeniesieniśmy do Chwały
Syna Twego, Ojcze nasz.
Uwielbienie, hołd składamy
całym sercem wszyscy wraz.

3. Niezliczony huf aniołów
w nas zebranych widzi tu,
wszystkie cuda Twej mądrości,
Twej miłości głębię mórz.
Abba, Ojcze, niech brzmi zawsze
przez Jezusa chwała Ci,
Tyś miłością i światłością,
wiecznie bądź sławiony Ty!

W świa - ty - nię wpro - wa -
i nic nas nie ro -

dzi - łeś nas, gdzie, Je - zu,
zdzie - la już, w po - ko - ju.

Cię sła - wi - my
Cię wie - lbi - my.

Przez mi - łość

Twą krew da - łeś Swą: Od

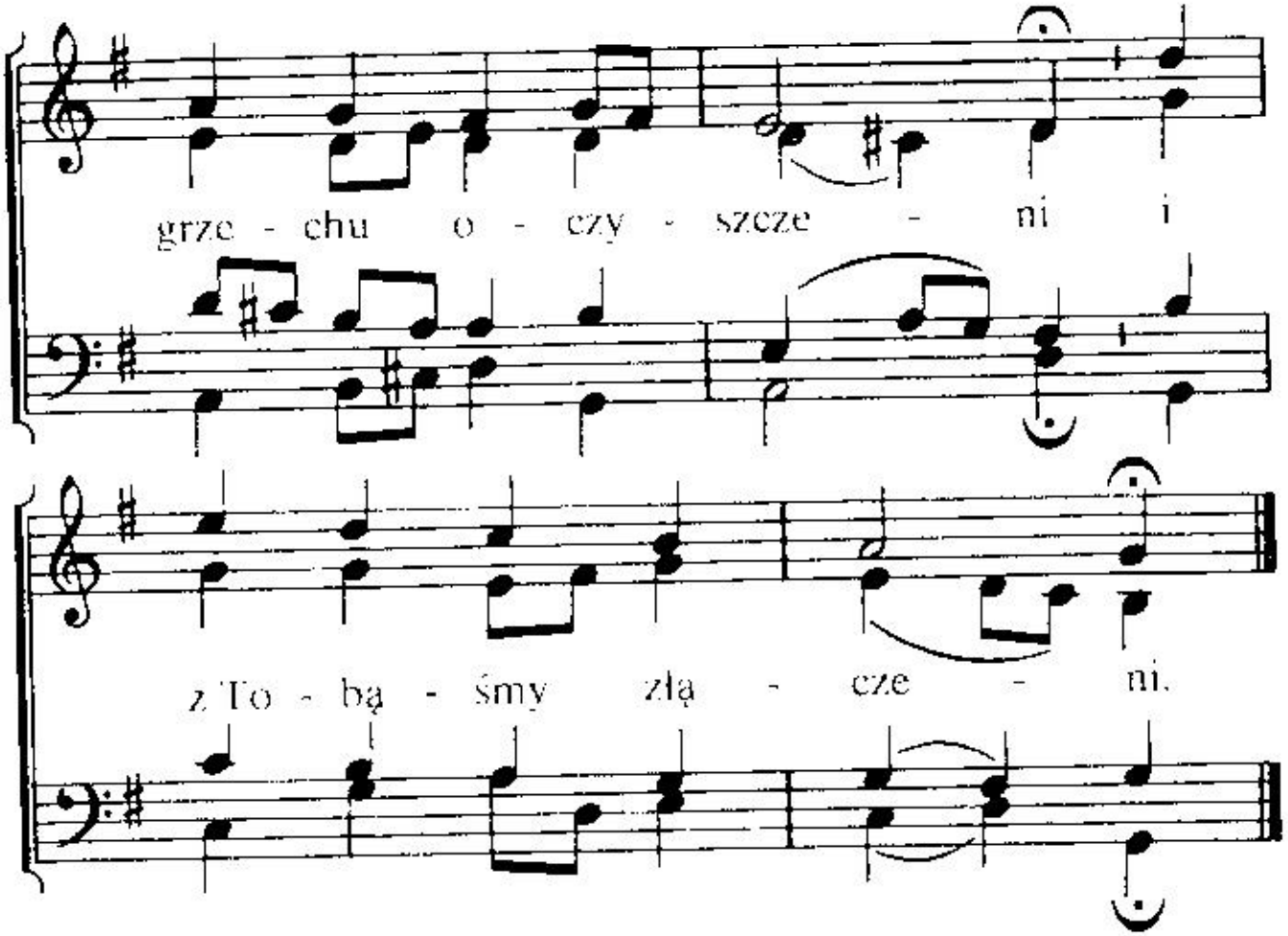

2. Nas z Tobą nic rozłączy nic.
Nam w Tobie darowane
jest serce Ojca, które wciąż
nam szczerze jest oddane,
by dbać i wieść,
piastować, nieść,
nas samych nie zostawi
i wciąż nam błogosławi.

3. Niewyczerpana łaska to
i błogosławieństw pełnia,
co nam oświetla drogę wciąż
i ciszą nas napełnia.
O, racz nam dać
we wierze stać,
na Ciebie patrzeć umieć
i miłość Twą rozumieć.

43

Ży - wo - ta Sło - wo,
i że z na - jglę - bszej

dzię - ki Ci, że w cie le
mi - ło - ści w po - sta - ci

tu zstą - pi - łeś
słu - gi by łeś. Grze - szni - ków

nie wsty - dzi - łeś się, bo za nich

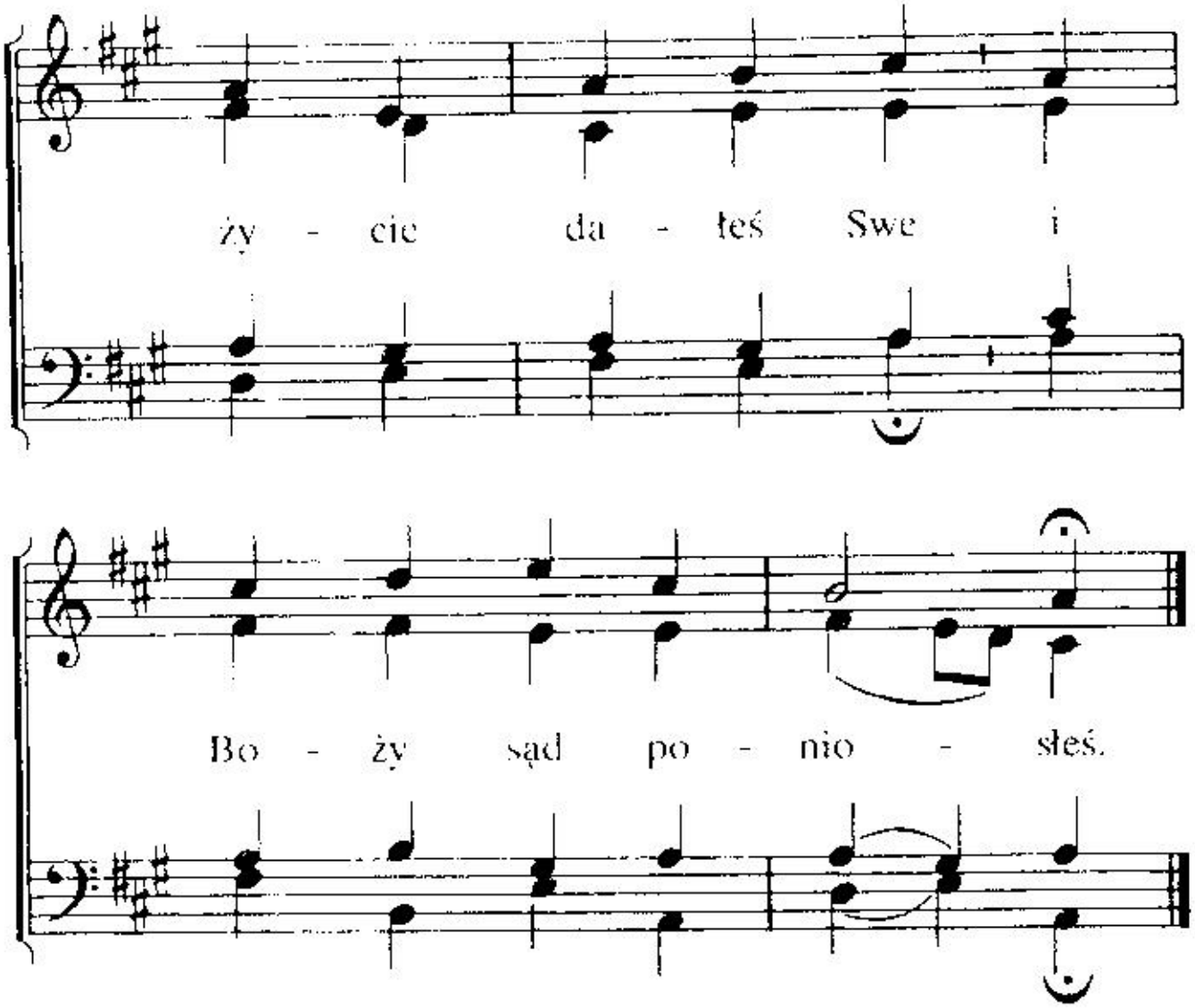

2. Któż z ludzi pojąć może to,
co tam się dokonało?
I wielbi wiara patrząc z czcią
w podziwie, co się stało.
Niech cześć Ci poświęcona brzmi,
bo przynależy chwała Ci,
wspaniałość, hołd i sława.

44

Ty... Ba ra nku Bo zy

na Swym cie le grze chy na sze

niosł na drze wie Sam Kto ryz

wróg po ce pie sie ro - śmie li

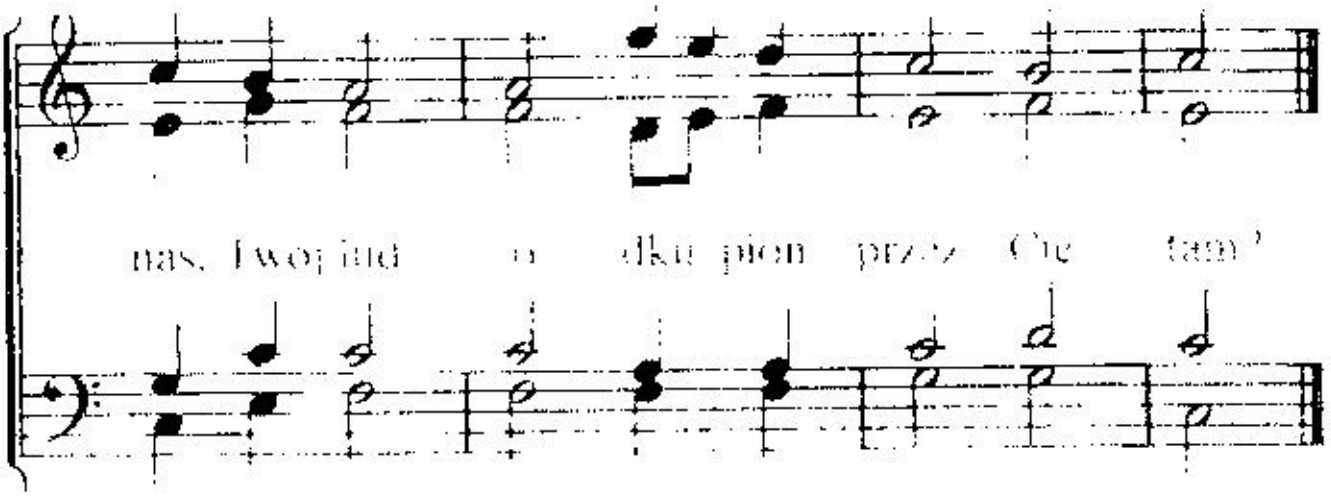

2 Boży gniew jest od nas odwrócony
w dokonanym dla nas dziele Twym.
W Tobie jest zbawienie niewzruszone,
Bożą nas miłością darzysz w Nim

3 Błogosławieństw pełna Twa ofiara,
z Ciebie wciąż nam płynie pociech zdrój.
Błogi pokój serce uspokaja,
bo nam Przewodnikiem jest Duch Twój.

4 Niezadługo, a oglądać będą
Twoi wszyscy jaz oblicze Twe,
zrozumienie dróg Twych tam posiędą
i wysławią z okrzykami Cie!

45

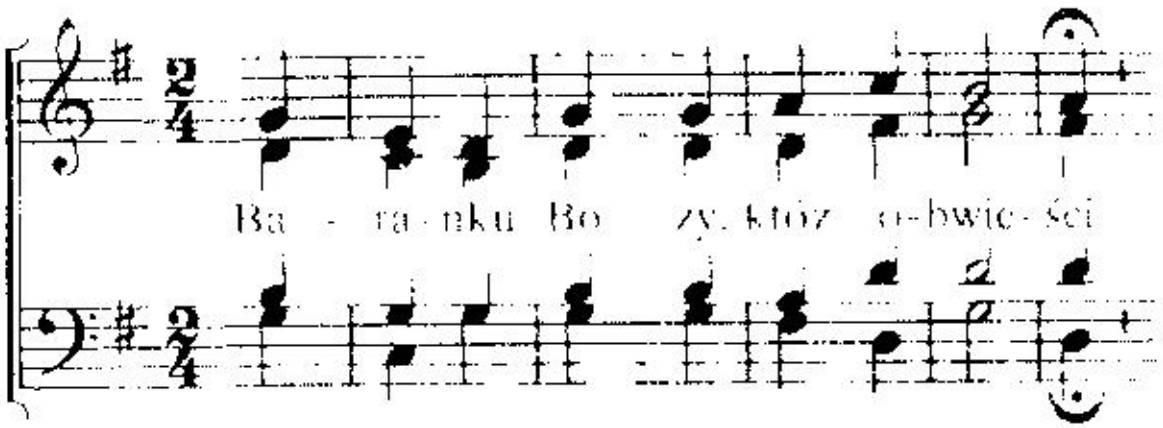

bo - ga - ctwo ła - ska - wo - ści Twej? Czyj

zmysł głąb cie - rpien Twych po - mie - sci, coś

po-niósł w cier-pli-wo-ści Swej! Ba - ra - nku,

Ty na śmierć wie - dzio - ny, po - słu-sznie

sze-dłeś mi - lcząc Sam, a w du-szy, Swo - jej

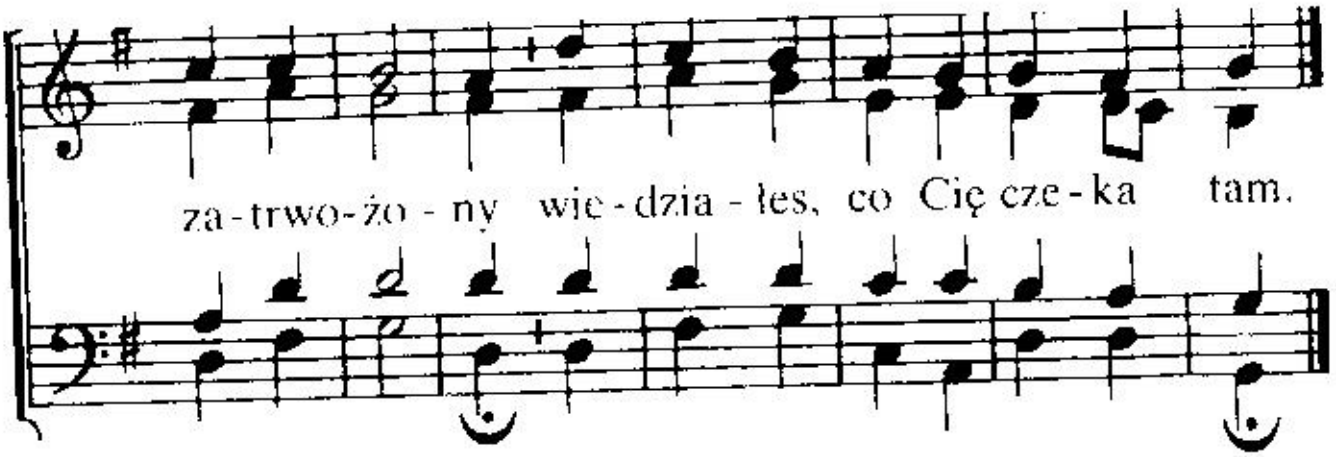

2. W Swym poświęceniu całkiem trwałeś,
choć ciemność otoczyła Cię;
na cześć i chwałę Bogu dałeś
tak chętnie drogie życie Swe.
Na krzyżu miłość ujawniłeś,
bo człowiek jest natury złej;
Ty wolę Bożą wypełniłeś
a człowiek — miarę winy swej.

3. Samego Siebie za nas dałeś,
by gniewu sąd nie groził nam.
Na krzyżu grzechem Ty się stałeś,
gdyś niósł przekleństwo za nas tam.
Nasz ciężar grzechów był na Tobie,
gdy pojednania czyn się stał;
śmierć dla nas zysk zawiera w sobie.
Miłości wieczna, godnaś chwał.

4. Baranku Boży, wielbiąc ślemy
w słabości hołd i sławę Ci.
Opiewać w pełni tam będziemy
dostojność Twą, wspaniałą w czci.
Baranku, Ty zabity byłeś,
Swą krwią kupiłeś Bogu nas
i nas godnymi uczyniłeś
uwielbiać Ojca z Tobą wraz.

46

O, dzię - ki, Je - zu, dzię - ki

Ci! Nas wła - sce Swej spo - tka - łeś, po -

nio - słeś na - sze wi - ny Ty i po - kój

Swój nam da - łeś. Nas z Bo-giem świę-

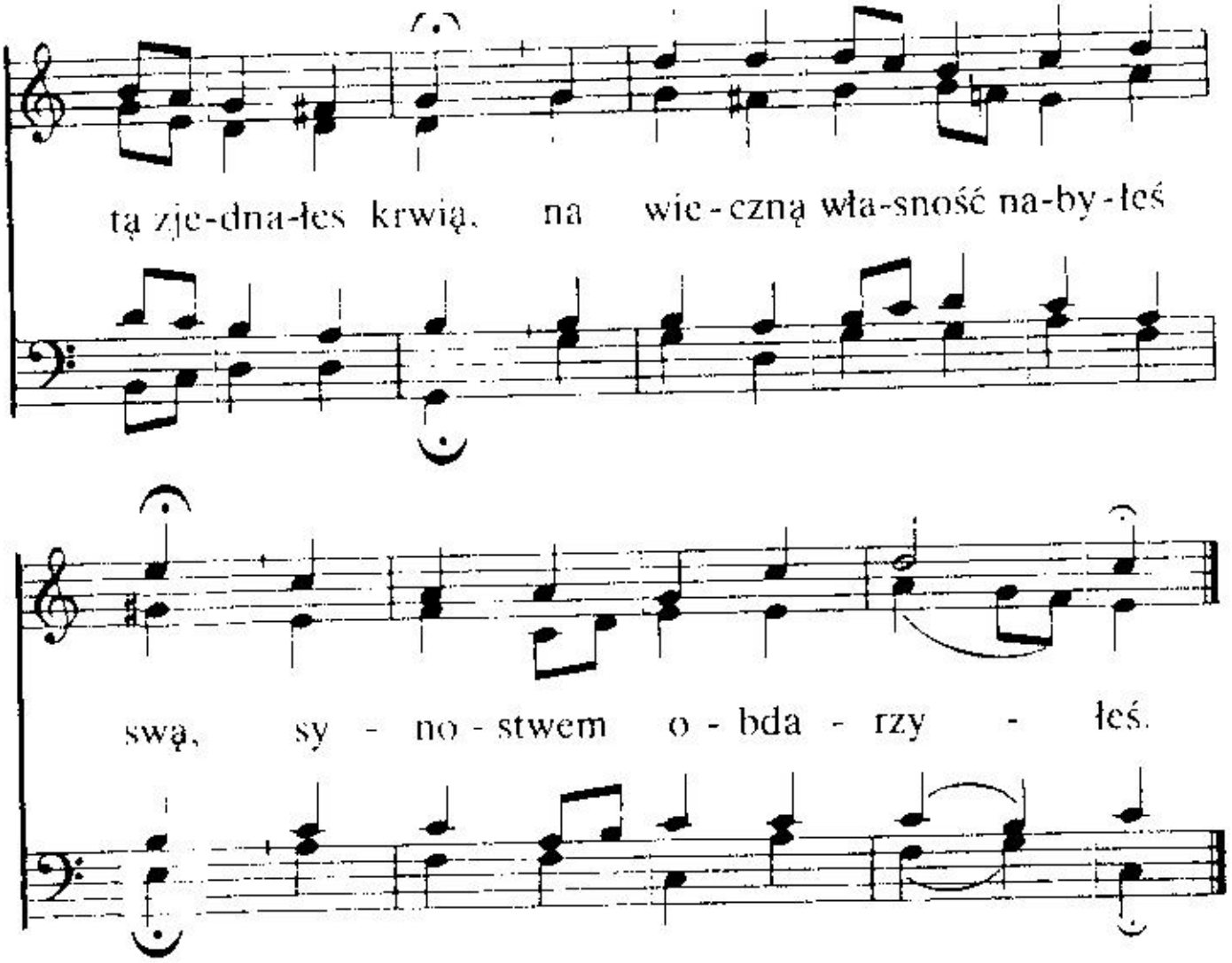

2. Przed wieki już wybraniśmy
ku Twojej łaski chwale.
Tobie, Miłemu daniśmy,
Twój Duch w nas mieszka stale.
A kiedy się wypełni czas,
będziemy ku Twej chwale wraz
dziedziczyć z Tobą wszystko.

3. Ty jako Głowa członków Swych
już wkrótce w Niebo wprowadzisz.
Oblubienicę Ojcu tam
jak drogą perłę przedstawisz.
Już oczyszone rzeczy wsze
z marności uwolnione swej,
ku chwale Dzieci Bożych.

4. Stworzenie wszelkie wzdycha wszak
i czeka z utęsknieniem,
byś z niego zdjął marności znak,
dał z lęku uwolnienie.
Twój Duch z Oblubienicą Swą
wołanie tęskne wyraża to:
„Przyjdź, amen, Panie Jezu!"

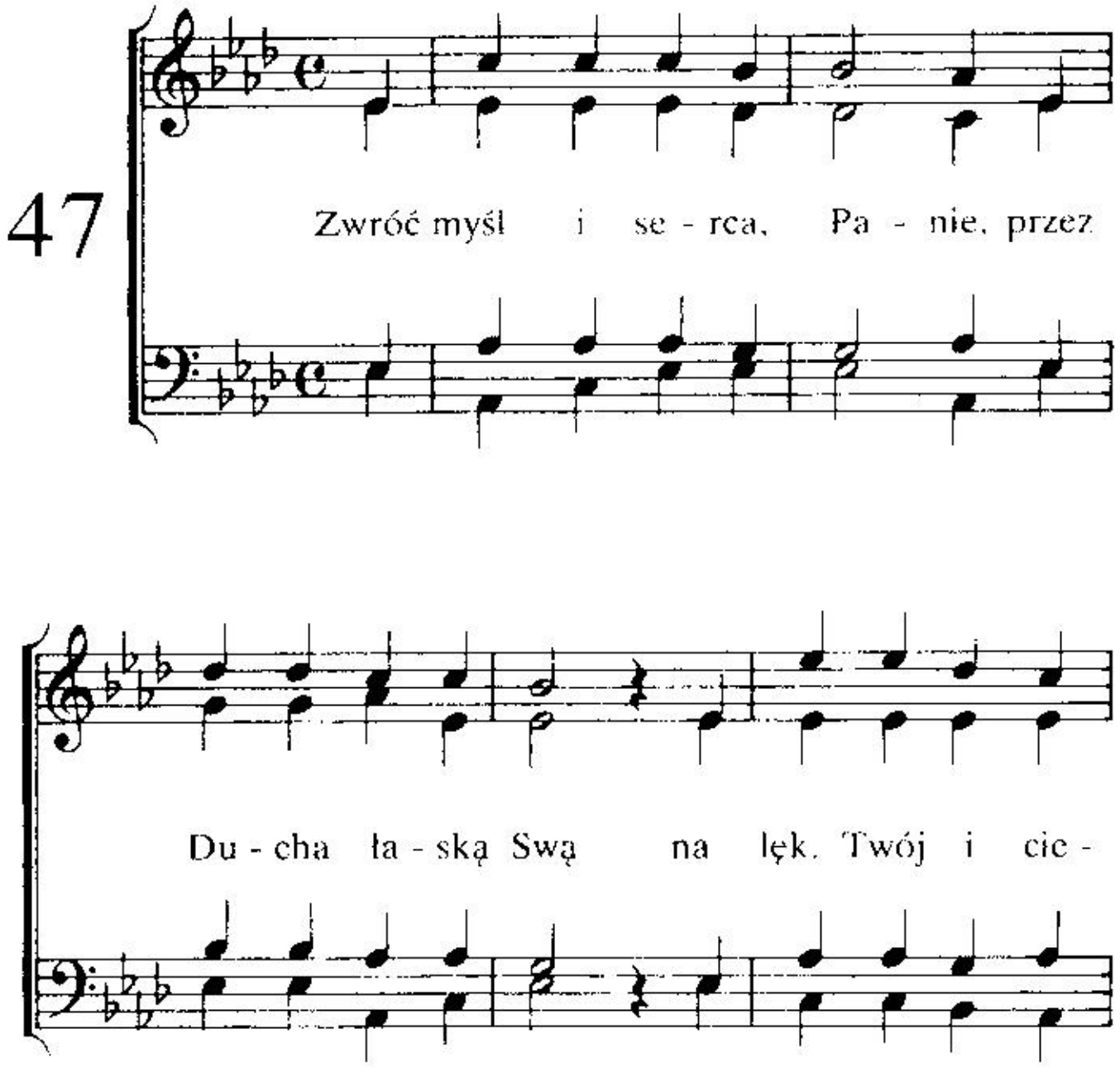

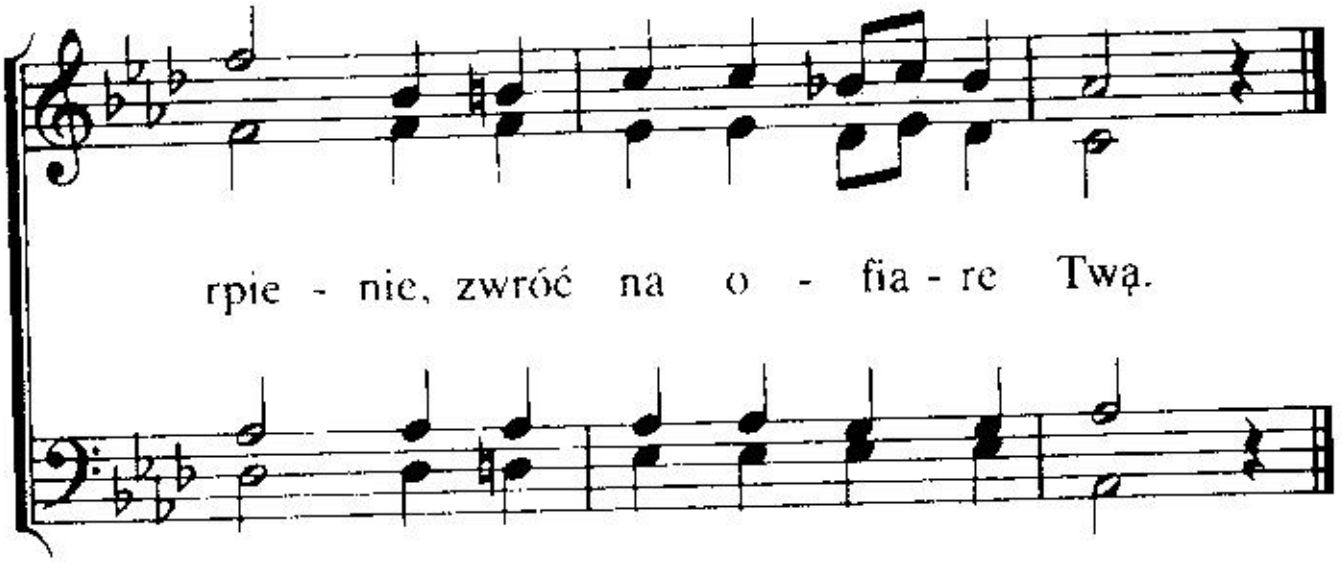

2. Gdy Ciebie oskarżano
i plwano Tobie w twarz,
szydzono, biczowano,
Tyś milczał, Panie nasz.

3. I Bóg opuścił Ciebie,
chciał przy nas bowiem stać;
złożyłeś w śmierci Siebie,
by nam z niej wolność dać.

4. Baranku, przyjmij chwałę,
żeś niósł nasz ciężar win;
łaskawość okazałeś
i Swej miłości czyn.

48

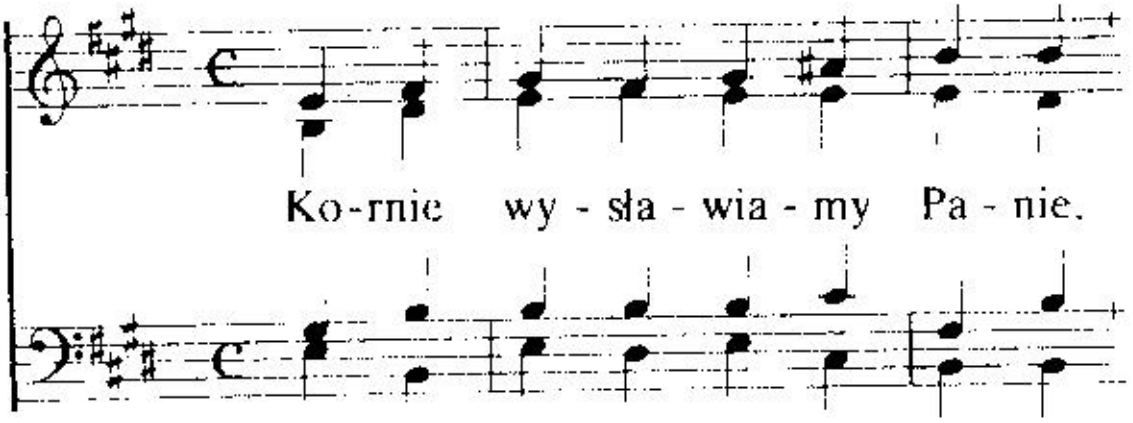

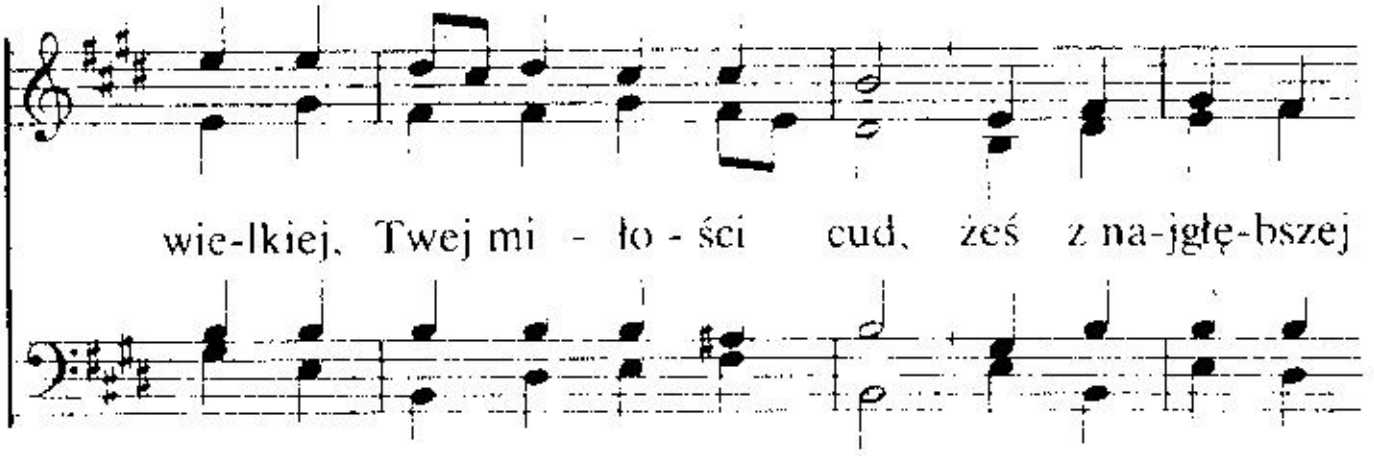
wie-lkiej, Twej mi - ło - ści cud, żeś z na-jgłę-bszej

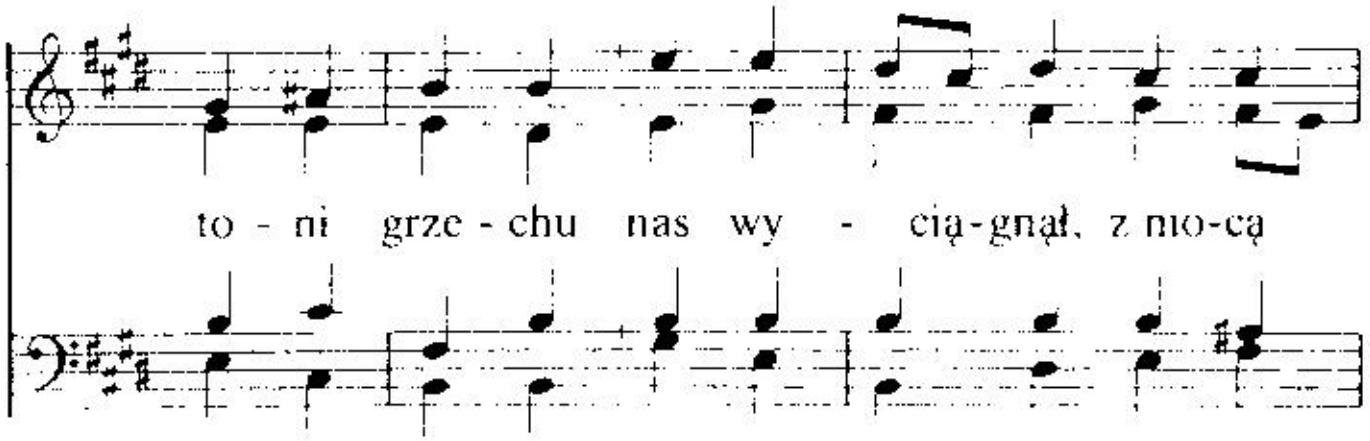
to - ni grze - chu nas wy - cią-gnął, z mo-cą

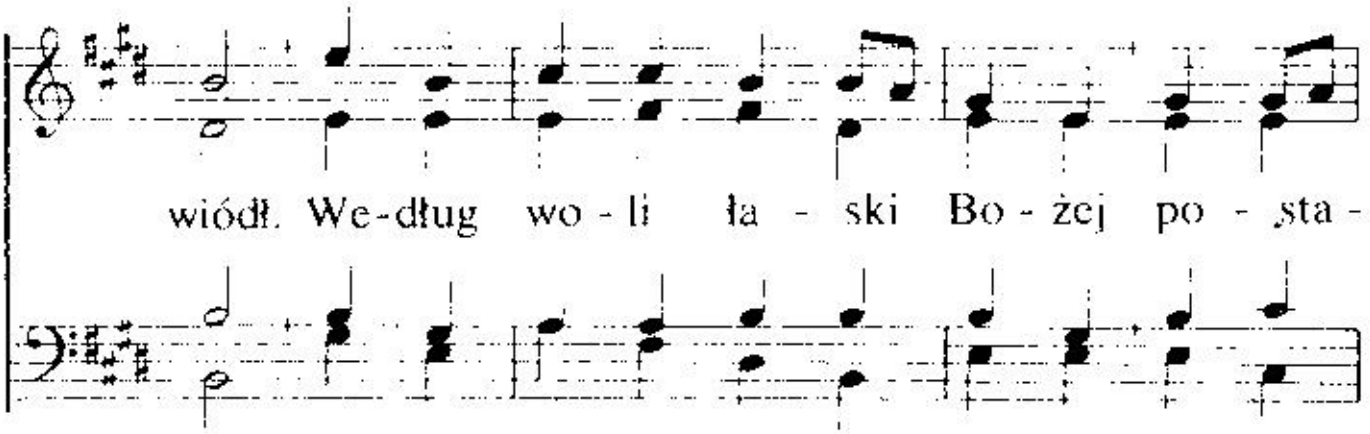
wiódł. We-dług wo - li ła - ski Bo - żej po - sta -

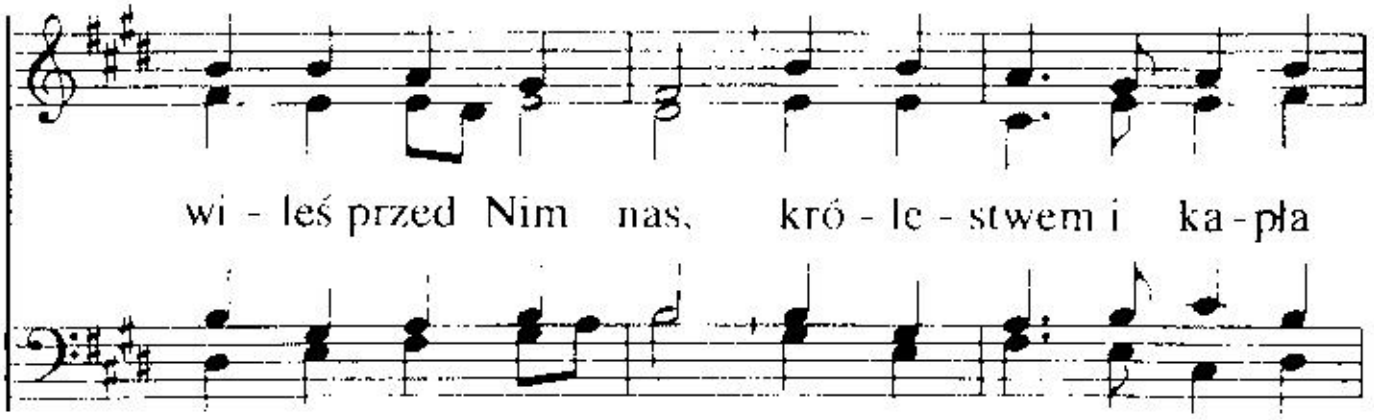
wi - leś przed Nim nas, kró - le - stwem i ka - pła

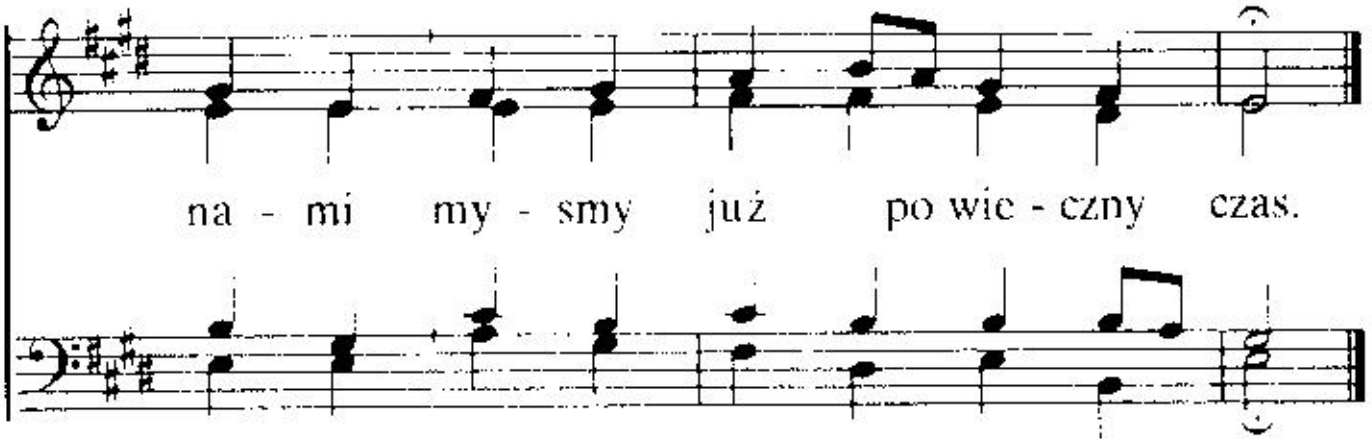

2. Cześć i dzięki Ci, Wybawco,
że stał grzechem dla nas się,
że w cierpieniach wykonałeś
ku czci Bożej dzieło Swe.
Miłość Jego wyjawiłeś
i majestat w pełnej czci;
że w ofierze się złożyłeś,
bądź, Baranku, sławion Ty!

3. Hołd Ci, wielki nasz Zwycięzco!
Pokonany wszelki wróg,
na męczeństwa krwawym drzewie
śmiercią Swą Tyś jego zmógł.
O, do nóg Twych upadamy,
moc Twa godna sławę wziąć.
W hołdzie naszych serc wołamy:
Chwała Tobie, Panie, bądź!

4. Wysokości i głębiny
wielkie widzim wiarą tu,
wspaniałości odkupienia
owoc Twój na krzyża pniu.
Uwielbienie, cześć i chwałę,
wielki Zbawco, niesiem Ci.
Wywyższony, wysławiony
bądź, Baranku Boży, Ty!

49

Wy - wy - ższo - ny Pa - nie nasz!

Dziś nie - bia - nie sła - wią Cie-bie, kie - dyś

To - bie wszy - scy wraz tu się skło - nią

tak, jak w nie-bie. Od nas hołd go - dzie - neś

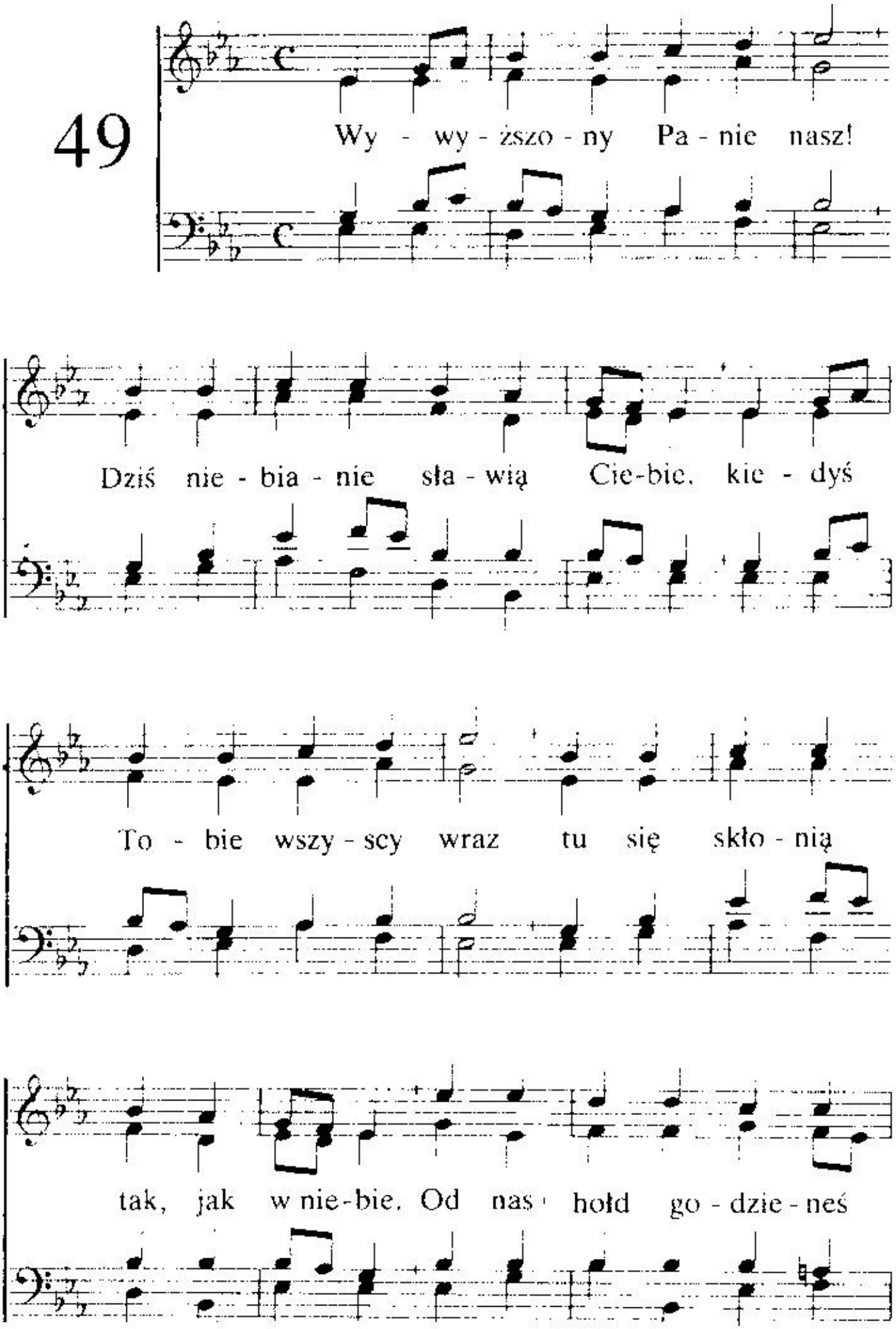

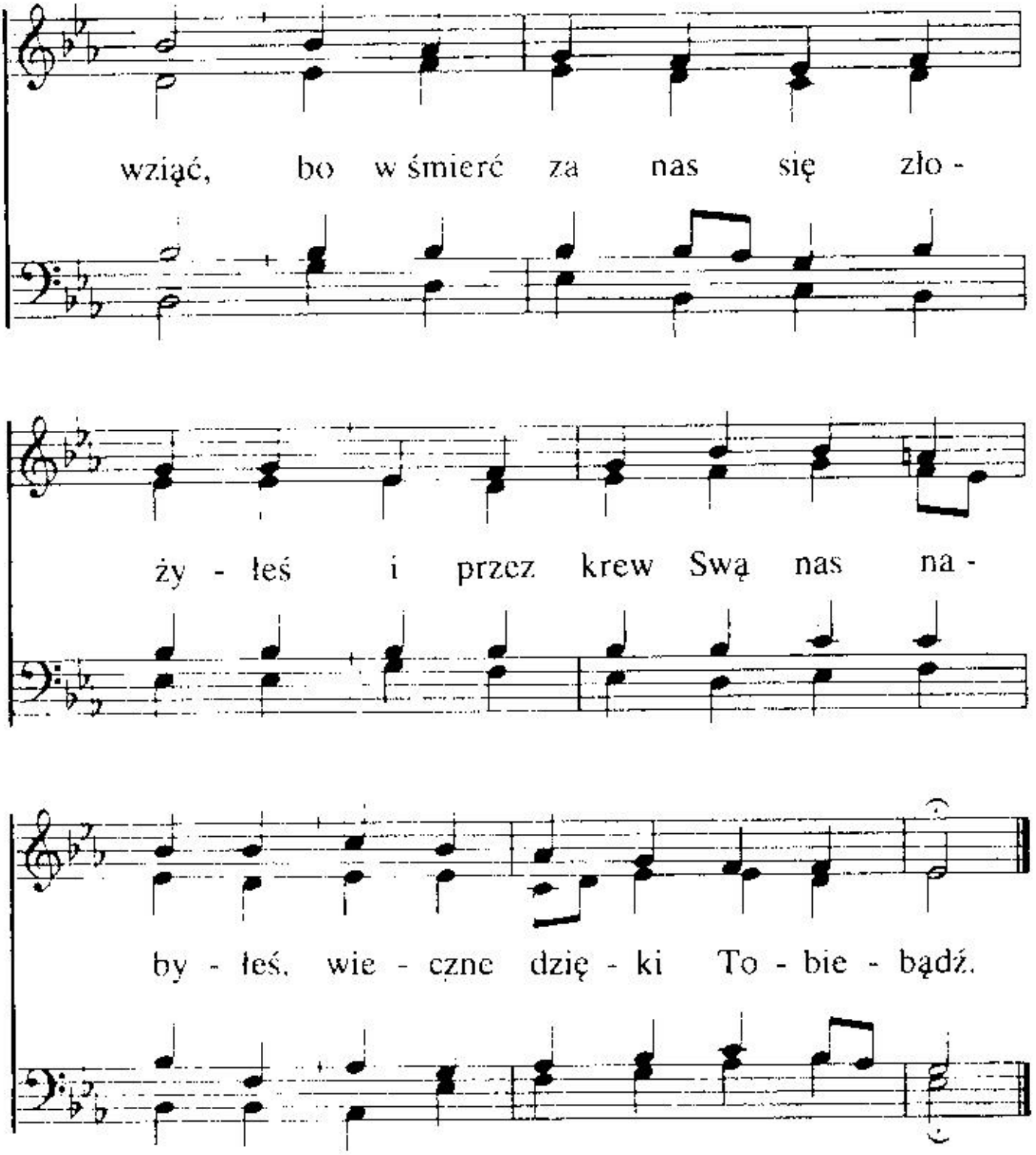

2. Czci najwyższej przedmiot Sam,
sławą jesteś uwieńczony,
już Cię widzieć chcemy tam,
cel to przez nas upragniony.
A gdy po skończeniu dni
uwielbieni tam staniemy,
odzwierciedlać my będziemy,
Panie, tylko chwałę Twą.

50

Nie wy - sta - rczy wie-czność,

Bo - że, by Ci go - dną chwa - łę wznieść.

Niech. Twa cześć już tu się mno - ży,

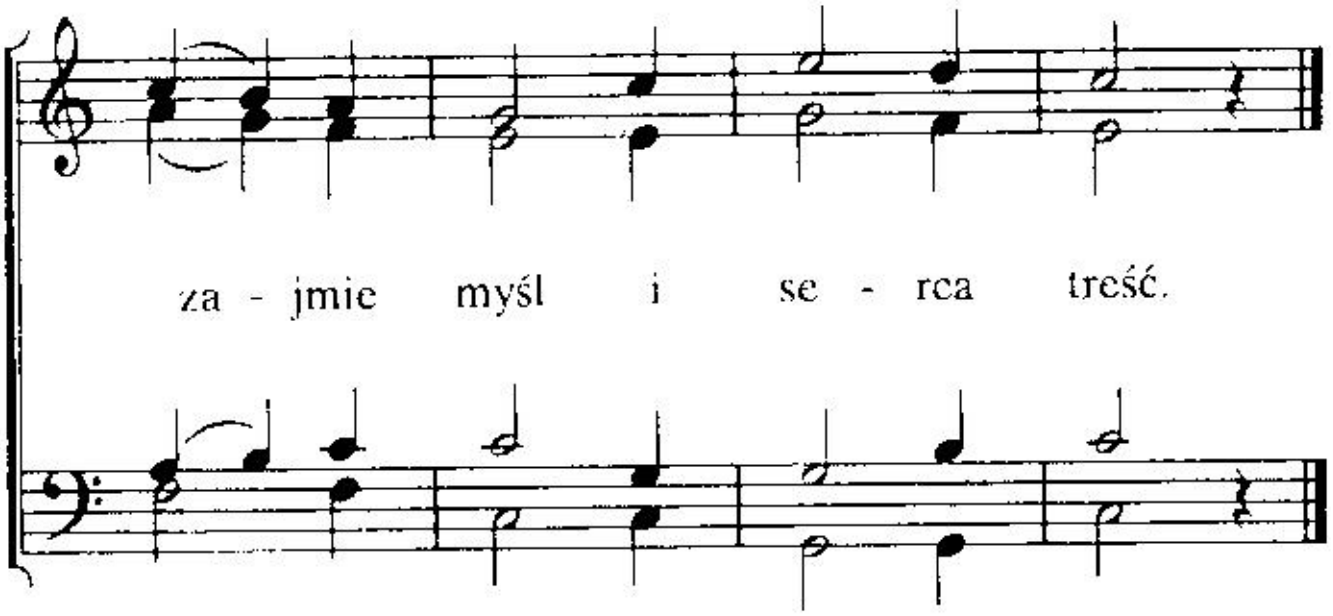

2. O nas w łasce Swej myślałeś,
nim ten świat początek ma.
Nas w miłości pilnowałeś,
odkąd ziemia nosi ta.

3. Ale blask Twej łaskawości
najpromieniej zajaśniał,
gdyś Ty Syna Swej miłości
za grzeszników na śmierć dał.

4. Czyś mógł dać nam coś wyższego?
Może miłość większą być?
Czyż nie mamy życia swego
Tobie całkiem poświęcić?

5. Cześć i sławę Ci wznosimy,
hołd i dzięki w każdy czas.
Godniej tam Cię uwielbimy
w chwale wiecznej, Boże nasz.

51

O - jcze, sła - wę, dzię - kczy -

nie - nie, hołd i cześć przy - no - sić

Ci, to je - dy - ne serc pra -

gnie - nie, gdy ta pieśń po - chwa - lna brzmi.

Si - łę w nas Twoj po - kój bu - dzi,

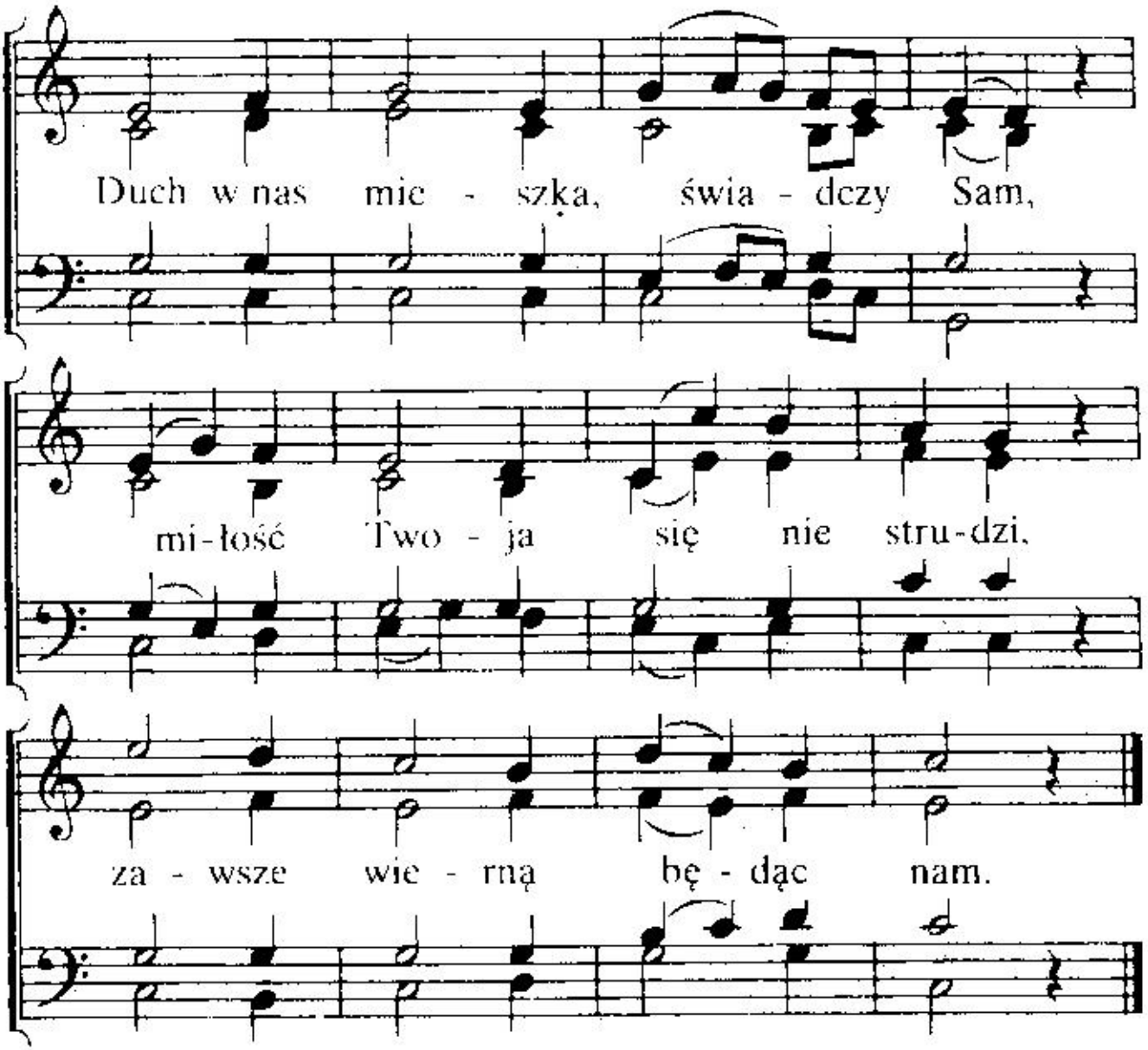

2. W Swej opiece w każdej porze
nosisz nas Ty w dzień i w noc.
Kto wywyższyć dość tu może
miłość, łaskę Twą i moc!
Gdy byliśmy grzesznikami,
co najmilsze, toś nam dał,
gdy byliśmy Ci wrogami,
własny Syn Twój za nas zmarł.

3. Ach, miłości Twojej pełność!
Któż jest w stanie zgłębić ją?
Okazałeś jej zupełność
w Synu Swoim, dając Go.
Śpiewać tu o Twej miłości —
tak radośnie w sercu brzmi.
Szczytem dla nas to błogości
cześć i chwałę wznosić Ci.